

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

15. JUNI 2004

Åpning

INNHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Talerliste	2
Åpning	3
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
LOs kultur- og kunstnerpris 2003	7
Beretningen 2003	9
Regnskap 2003	10
LOs organisasjonsutredning	17
Avslutning	31
Navneliste	32

Forretningsorden er den samme som vi har ved tidligere møter og jeg regner med at det ikke vil være noen endringer. Men vi har den opp. Jeg regner da med forretningsordenen som vi har i bruk. Kan det være noe som er endring? Det kan det og da er det godkjent.

Forordning til forretningsordenen er utarbeidet av de tidligere representantene og gjennom

1. Møtetid forberedelse er 15 min i den utredning

Representantene skal velge seg

2. Møtetid for vedtak er 15 min i den utredning 2. gang i samme sak. Utenfor de

utredningstidene, begrenset tid til 15 minutter første gang og 5 minutter andre gang.

Til forretningsordenen er vedtak 1. gang og høyest 15 minutter for 2. og 3. gang. For saker som det er vedtak til tidligere utredning og sak med de tidligere vedtak.

3. Forordning til forretningsordenen er vedtak 1. gang og høyest 15 minutter for 2. og 3. gang. For saker som det er vedtak til tidligere utredning og sak med de tidligere vedtak.

4. Alle vedtak skal være vedtakene. Vedtak i vedtakene, skal alle til rett tid vedtakene. Vedtakene skal være vedtakene ved vedtakene.

TALERLISTE

Berg-Hansen, Trond
Eriksen, Øystein
Hagen, Mona
Klausen, Arne
Klemetsen, Jan
Reigstad, Torbjørn
Riise, Aud Stråbø
Rønoldtangen, Tone
Standnes, Gro

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TIRSDAG 16. JUNI 2004

Åpning

Gerd-Liv Valla:

Da vil jeg på forsamlingens vegne si tusen takk til Geir og Amund for at dere satt oss i god stemning med Simon & Garfunkel. Takk skal dere ha.

Kjære Representantskap!

Jeg har gledet av å ønske dere velkommen til dette andre representantskapet i 2004.

Godkjenning av møteinnkalling

Skal først foreta den formelle åpningen og da har vi innkalling. Innkalling er sendt ut i brev av 29. april og jeg spør da om det er merknader til innkallingen. Det er det ikke. Og da er møtet lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Så saksgang. Forslag til saksgang har dere fått utdelt. Saksgang er:

1. Åpning, 2. Kulturpris og kunstnerpris for 2003, 3. Beretningen 2003, 4. Regnskap 2003 og 5. LOs organisasjonsutredning

Kan vi godkjenne saksgang? Det kan vi – da er den godkjent.

Godkjenning av forretningsorden

Forretningsorden er den samme som vi hatt ved tidligere møter og jeg regner med at heller ikke i dag forlanger noen at jeg leser den opp. Jeg spør da om forretningsordenen som vi pleier å bruke kan brukes? Det kan den og da er den godkjent.

”Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.

5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen.”

Valg av dirigent

Så skal vi ha en møteleder her i dag. Og jeg vil da foreslå at Roar Flåthen leder møtet. Kan det godkjennes? Det kan det. Da er Roar valgt til møteleder.

Dette er, kjære Representantskap, et representantskapsmøte hvor beretning og regnskap er hovedsaker og i dag har vi også LOs organisasjonsutredning. Vi har ikke tariffoppgjøret som sak, men jeg har lyst til å si noen ord knyttet til våren før jeg gir klubba til Roar.

Denne våren har blitt kalt for ”streikevåren”. Men vi vet jo at det ikke har vært mer konflikter enn det som er vanlig ved hovedoppgjør. Ja faktisk så er det sånn at vi må tilbake til 1994 for å finne et hovedoppgjør med et mindre antall streikedager så langt. For jeg understreker, en grunn til at vi ikke kan ha noen oppsummering her i dag, men tar det på representantskapet i februar på vanlig, er jo at alle er ikke ferdig. Vi har en rekke forhandlinger og meklinger igjen, men vi har lagt bak oss noen tøffe tak og vi har lagt bak oss mye. Det har ikke vært flere streikedager enn det som er vanlig ved hovedtariffoppgjør, som sagt heller mindre. Men de streikene som har vært, har vært veldig synlige. Journaliststreiken utenfor våre rekker, men også en del synlige hos oss. Vi har hatt konflikter i NNN sitt område, i Grafisk sitt område og nå sist i Fellesforbundet sitt område som ble avsluttet i vår. Vi har i tillegg hatt konflikter i Hotell og Restaurant og i Transport.

Fellesforbundet startet ut med å legge rammen og ryddet veien for noen tunge saker, først og fremst tjenestepensjon hvor Regjeringen kom med et løfte om å gå for en obligatorisk tjenestepensjon for alle og dernest å forhandle frem den rammen som vi på representantskapsmøtet i februar var enige om skulle legges av frontfaget. Dette gikk veldig bra. Og Hotell og Restaurant som kom dagen etter, regnet vi med at dette skulle gå glatt. Det vi opplevde da at arbeidsgiverne ikke ville gi Hotell og Restaurant den samme lønnsveksten som frontfaget har fått, og som vi mente var veldig fortjent. Vi hadde forhandlet frem et meget moderat lønnsoppgjør i frontfaget, et lønnsoppgjør som ikke bare var mer på linje med som vi sa i representantskapsvedtaket vårt, men faktisk på linje med våre handelspartnere gjennom en lønnsvekst på 3,5 %. Hotell og Restaurant skulle altså ikke få den lønnsveksten, mente arbeidsgiverne. De nektet de lavlønnte i Hotell og Restaurant å få det samme som andre har fått. Det synes både LO-fellesskapet og Hotell og Restaurant selv var blodig urettferdig og de satte foten ned. De sendte ut et forslag, et ”ikke anbefalt i noen retning”-forslag og de fikk tilbake et rungende nei til meklingsmannens skisse som innebar lavere lønnsvekt for Hotell og Restaurant enn for de andre. Jeg har lyst til å understreke her at dette var det sterke enigheten om i Sekretariatet at dette var uakseptabelt. Det var urettferdig, det var det viktigste. I tillegg så vil det å ha godtatt det Hotell og Restaurant fikk å gjøre frontfagsmodellen og vår måte å ha inntektspolitisk styring med vanskelig for fremtiden. Derfor så er jeg veldig glad for den sterke viljen som vi fant hos Hotell og Restaurant til å sette foten ned for noe som var urimelig. Og vi sa ifra og vi kommer til å si fra fremover at ingen arbeidsgivere skal spekulere i å knekke et LO-forbund økonomisk gjennom en streik. Det er derfor vi har et så sterkt fellesskap, det sa vi fra til Hotell og Restaurant, og det skal vi si til alle forbund hos oss. Så det må ingen arbeidsgivere prøve seg på fremover heller.

Den andre konflikten som jeg har lyst til å kommentere spesielt er Transport-konflikten. Det ble en lang konflikt med basis i det som Representantskapet vedtok om gratispassasjerer, hvor vi sa at gratispassasjerer er en trussel mot det organiserte arbeidsliv og en samlet styring av lønnsdannelsen. Det er verken lønnsstakerne, arbeidsgiverne eller myndighetene tjent med. LO vil jobbe for at medlemskap lønner seg enda mer. Med basis i det så reiste faktisk flere av våre forbund krav som gikk på organiserte versus uorganiserte. Og Arbeidsmandsforbundet var de som først fikk til noen løsninger her. Transport valgte å fremme krav om et tariff tillegg. Det var det ikke andre som gjorde, i hvert fall ikke så synlig, fordi Transport valgte å gå til konflikt på det kravet. Og det jeg vil understreke her er at vi hadde en klar enstemmig basis på at vi skulle jobbe i forhold til gratispassasjer-problemet og Transport valgte sitt virkemiddel. Transport fikk ikke løsninger med et tariff tillegg, men man fikk et fond som har det formålet de var ute etter, nemlig å øke oppslutningen om organisasjonene. Gjennom den lange streiken så fikk vi satt fokus på det usolidariske i å være uorganisert og vi må merke oss den sterke støtten som hele veien var for at det å være organisert skal lønne seg enda mer. Understrek – det lønner seg å være organisert, men vi ønsker at det skal lønne seg enda mer. Det må vi utnytte til å verve flere. Vi må få frem hvor viktig det er å være organisert, at det lønner seg å være organisert og at det faktisk er flaut å være uorganisert. Resultatet som Transport fikk det har de avstemming over. I dag klokka 14 offentliggjøres resultatet av uravstemninger både for Transportarbeiderforbundet/ITF og Prifo i YS. Rykter i media sier at det har vært rekordhøy deltakelse og et meget klart flertall, et klart ja-flertall. Hvis det er tilfelle så har jeg lyst til at vi skal gratulere de tre forbundene med det ja-resultatet som vi antar kommer og med måten de har gjennomført en vanskelig konflikt på. Gratulerer!

Så er det mange andre forbund som har vært oppe i vanskelige oppgjør, vanskelige meklinger og som har fått til mye. Jeg nevner dem ikke spesielt nå. Vi har representantskapsmøte i februar, som sagt, hvor vi skal gå gjennom det som skjedde nå i år. Men det arbeidsgiverne har sagt, det er at det har blitt så vanskelig i år fordi vi har brakt så mye prinsipper og politikk inn i oppgjøret. Det er jo feil. Prinsipper i tariffoppgjør er ikke noe nytt. Tenk på AFP, på ferien, på EVU, på forkortelse av arbeidstiden, på inn- og utleie og på pensjon. Det er ikke noe nytt, det som er nytt i år er at det har vært en konflikt om tillegg til organiserte, men ellers å bringe reformer og prinsipper inn i oppgjørene, det er ikke noe nytt. Men det ser ut som NHO og jeg hadde en oppfatning at de kan puffe på en regjering som ønsker å ta fra oss rettigheter, puffe på den regjeringen og Stortinget til å fatte vedtak som går oss i mot uten at vi skal reagere. Skjer det fortsatt fremover så er det klart at vi må bruke vår posisjon i tariffoppgjørene til å nettopp få rettigheter på pensjonsområdet, til å få rettigheter rundt inn- og utleie, til å få faste tilsetninger. Vi har to arenaer – vi har tariffoppgjørene og vi har også utøvd politisk makt gjennom storting og gjennom å påvirke det politiske miljøet, Regjeringen.

Vi vet at det har vært en tøff tid. I går vedtok vi i Sekretariatet LOs uttalelse på Pensjonskommisjonen og på Arbeidslivslovutvalget. Uttalelser som er i tråd med diskusjonen vi har hatt her i Representantskapet og for alles del den uttalelsen vi vedtok på siste representantskapsmøte.

Fremover nå, før vi møtes neste gang, skal vi la startskuddet for vår kampanje, det vi hittil har kalt ”Prosjekt 2005” og som vi nå har gitt navnet ”Du bestemmer – LO på din side”, det er startskuddet for kampanjen som går 12. oktober i år. Gjennom den skal vi ut å spørre alle dere og alle våre andre medlemmer om hvilke saker dere mener skal være våre hovedsaker foran stortingsvalget i 2005. Vi skal da på grunnlag av de sakene dere kommer inn med, medlemmene kommer inn med, ha en oppsummering og en vurdering og et endelig vedtak på kongressen i 2005. Så skal vi ut å spørre partiene hvordan de stiller seg til å våre saker. Og det

skal vi gjøre klart for våre medlemmer før valgdagen kommer. "Du bestemmer – LO på din side" – målet er et stortingsflertall og en regjering som jobber med oss og ikke mot oss, sånn som vi ser i dag. Og jeg håper på stor aktivitet i den kampanjen.

Når vi opplever tøffe tak, er det godt å vite at det gror i rekkene bak oss. 2003 var ungdommens år i LO. Og det håper jeg de fleste har merket og jeg håper at vi merker det videre fremover. Vi har veldig mange flotte ungdommer i LO, mange er her i dag. I ungdommens år så lanserte ungdommen selv slagordet "Rett skal være rett". Et slagord som mange faktisk misunner oss. Vi så spenstige brosjyrer, det ble arrangert sommerleir nå sist helg, det ble arrangert ungdomstur, konferanser, boligkampanje, studentfinansiering for å nevne noe. Vi har virkelig merket ungdommen og godt er det. Da Ungdomsåret 2003 ble lansert på en stor startkonferanse i Trondheim, ble det samtidig presentert en konkurranse for de som hadde gjort best samlet sett innsats gjennom året. Premien på den konkurransen skulle være en studietur til Oslo med innlagt deltakelse på representantskapsmøtet og med besøk i Folkets Hus med middag og med studier og hva man ellers ønsker å studere. De som kunne delta i den konkurransen var LOs og forbundenes ungdomsutvalg i fylkene, samt LOs ungdomsutvalg lokalt. De kriteriene som ble lagt til grunn var at man skulle være nytenkende, man skulle være kreativ, man skulle ha en helhetlig tenkning, man skulle være orientert mot målgrupper og man skulle nå de mål man selv hadde satt seg. Ved ungdomsårets slutt skulle alle sende sine rapporter for ungdomsåret. Det har vært en uhyetlig konkurranse, men det har vært en konkurranse. Juryen for den skulle være LOs sentrale ungdomsutvalg. Og den juryen har kommet frem til følgende resultat: For det første har de sagt i sin begrunnelse at "Utvalget som vinner denne konkurransen gjennom sin aktivitet i ungdomsåret har gjort en veldig god innsats som representant for all ungdommen i LO. De har vært veldig gode til å tenke helhetlig, ikke minst gjennom sitt arbeid til de ulike forbundene, gjennom skoleinformasjon, egen fylkeskonferanse for ungdom og ikke minst gjennom å ha engasjert for det som har vært vår jobb nr 1 Arbeid til alle. De har engasjert seg for at det fylket de representerer skal sette i verk en forsøksordning for å flere ungdommer i arbeid som et skritt i retning av å innføre ungdomsgarantien som LO har jobbet for. Og det har de gjort som det første fylket i landet. Ungdomsgarantien var et særdeles viktig politisk krav i ungdomsåret og dette ungdomsutvalget har fått til veldig mye på det området."

Juryen, ungdommene selv, har sagt at LOs ungdomsutvalg i Møre og Romsdal er de som skal representere ungdommen. Og da ber jeg ungdomsutvalget i Møre og Romsdal, som er tilstede her i salen, om å komme opp.

Ja, det var fint at dere ga dem så mye applaus. Flotte ungdommer som jobber for LOs verdier. Jeg skal si navnene på de som står her. Det er først vår ungdomssekretær Else-May Botn, Tor-Erik Tretterud, Anja Gabrielsen, Synnøve Berge, Øyvind Rødal og Kari Høseth Annes. Da skal dere fra LO få noen karafler. Som ledd i vår nøkterne linje så er det en Rosendahl-karaffel, men det er en vannkaraffel. Da ønsker jeg dere lykke til videre.

Og med det så gir jeg da den klubba, som jeg ikke har med her men som ligger på bordet her borte, til Roar Flåthen. Vær så god Roar.

Roar Flåthen:

Takk for det. Da tror jeg vi går rett på punkt på dagsorden – det er utdeling av to priser. Den ene er kulturprisen og den andre er kunstnerprisen 2003. Så Gerd-Liv, du må nok opp en gang til. Vær så god.

Gerd-Liv Valla:

Møteleder, takk skal du ha. Jeg har da den gleden å strø om meg med enda litt mer ære og heder. Og vi skal på dette møtet dele ut to priser, som det står på sakslista. Vi skal dele ut LOs kulturpris for 2003 og vi skal dele ut LOs kunstnerpris. Kulturprisen, som dere vet, deler vi ut hvert år. Kulturprisen er en hyllest til de som arbeider for å fremme arbeiderbevegelsens kultur og en anerkjennelse av det verdifulle arbeidet som nedlegges i masse, masse av våre lokale foreninger i våre lokalområder. Arbeid som bidrar til å skape kunnskap om og innsikt i den lokale arbeiderbevegelsens betydning.

Kunstnerprisen deler vi ikke ut hvert år. Kunstnerprisen tildeles utøvende kunstnere innen bildene kunst, musikk, litteratur, teater, dans og film. I kriteriene for kunstnerprisen så heter det blant annet at "prisen skal gis til utøvere som beriker vår hverdag og som gjennom sin kunst bidrar til å heve kvalitet og status for en levende kultur, hvor arbeiderbevegelsens verdigrunnlag fremheves". Vi har da i år funnet en høyt verdig kandidat for kunstnerprisen, og det har vi også gjort for kulturprisen. Jeg skal ta den årlige kulturprisen først.

Forslaget til årets vinner av kulturprisen er fremmet av AOF i Fredrikstad. I begrunnelsen sin så sier de blant annet: Prisvinneren er en tvers i gjennom profesjonell formidler og teatermenneske. En kombinasjon svært verdifull når en arbeiderhistorie skal gis liv på en sene. Prisvinneren setter en sterk farge på arbeidsfolks historie, til deres daglige slit og forsakelser på den ene siden og deres drømmer, håp og fremtid på den andre siden. Prisvinneren er en dypt engasjert og seriøs samarbeidspartner, som både AOF og fagbevegelsen ser som meget verdifullt å ha i sitt nettverk. Han dekker hele spekteret fra å skape ideen om hva som skal formidles, føre et godt manus i pennen, være teaterprodusent, til selv faktisk å stå på scenen med en innlevelsessevne og fremføring som mange profesjonelle skuespillere faktisk kan misunne vedkommende. Hans nyeste, neste store prosjekt er steinhogerprosjektet "Hvaler 2005" som et lokalt bidrag til AOF og LO – vår store medlemsdebatt "Du bestemmer – LO på din side". Han har også skrevet manuset til skuespillet "Resonans". Et skuespill som en del av oss fikk oppleve i tilknytning til Treindustriarbeiderforbundets 100-års jubileum i år og som var et fantastisk fint stykke. Med hans dype og store engasjement for fagbevegelsen og arbeiderkulturen så anser da juryen han som en særdeles verdig kandidat til LOs kulturpris for 2003. Og prisen, gode venner, går til Hans Petter Thøgersen. Hans Petter Thøgersen, kan du komme opp hit?

Hans Petter får da en sjekk på 25 000 kroner, vær så god. Og så får du et bilde som heter "Rød variant". Gratulerer så mye med prisen.

Hans Petter Thøgersen:

Jeg må få si noen ord også. Jeg skal love å ikke bruke opp alle pengene på vei til Fredrikstad på toget, men det blir vel en liten Kvikk-lunsj eller noe, da. Ja, jeg skal si noen ord, ikke være så lang. Jeg fikk en pris i 2003 av Fredrikstad kommune, Fredrikstad kommunes hederspris. Da ble jeg glad, men litt bekymret også. Fordi han forrige som fikk prisen, han var nemlig 80 år, og da tok jeg det som et tegn på at noen mente jeg burde begynne å legge inn årene. Men med den prisen her, så føler jeg at jeg er på gang igjen og klar. Jeg har en forståelsesfull familie som er veldig forståelsesfull for jeg flyr rundt på mine prosjekter. Får litt kjeft for at jeg flyr for mye, men burde antakelig hatt mye mer kjeft. I tillegg har jeg samarbeidet med to gode kolleger jeg vil trekke frem. Han ene kjenner dere kanskje, tidligere redaktør i Demokraten og A-Pressen, Jens Olav Simensen. Vi har laget historiske teater om

”Verkstedkæller” og ”Plankebyen” sammen, og jeg er veldig glad for at røysla sendte han over til kulturen isteden. Han har jeg fått god nytte av. Ellers så er det en annen kollega, Terje Brevik, som jeg har jobbet sammen med, hvor vi har hatt innslag på seminarer med fagbevegelsen med ulike temaer, rasisme, arbeidsmiljø, privatisering osv. Dere kjenner ikke igjen navnet, men har dere vært i Fredrikstad, Moss eller Sarpsborg de siste 5 årene på 1. mai arrangement, så har dere kanskje sett han. AOF Fredrikstad og Moss, daglig leder Arne Berg og den andre heter Terje Haverøy og står der, AOF Norge. Det er folk som viser engasjement langt ut over åtte til fire- jobben og som er med og bidrar aktivt i disse prosjektene som jeg har vært med på og skal være med på. Det ble nevnt ”Stenhoggeren” som vi skal ha neste sommer, så er dere på Hvaler, legg fra dere badehåndkleet og kom bort nedenfor Folkets Hus på Spjærøy. Nede i Kjellsbosundet skal vi lage utendørsteater og vi planlegger også utstilling og bok og fremtidsverksted. Avslutningsvis vil jeg bare si at arbeiderbevegelsens historie er en uttømmelig kilde til inspirasjon for en som er litt historiefrik og teaterfrik som meg. Til nå har jeg vært teglverksarbeideren, verkstedkælleren, plankebæreren, stenhoggeren og folk i møbelindustrien og kvinnekår, barnearbeid osv. Vi skal jobbe mer med det, så jeg bare takker for prisen og lover at i hvert fall jeg skal jobbe videre med lignende prosjekter. Takk for meg.

Gerd-Liv Valla:

Ja, møteleder, da har jeg den glede å skal dele ut kunstnerprisen. Som dere husker fikk Odd Børretsen kunstnerprisen i fjor og vi har også en i år som vi har valgt å si skal få kunstnerprisen fordi han til fulle innfrir de strenge kriteriene vi har satt for den høythengende prisen. Prisvinneren har gjennom sitt mangeårige kunstneriske virke stått bak noe av det mest spennende og nyskapende som har vært produsert i Norge de siste årene. Prisvinneren vår er meget produktiv og har høstet stor anerkjennelse for sin kunst både i Norge og i utlandet. Han har vunnet en rekke priser for sitt arbeid. Som begrunnelse for sin produktivitet sier prisvinneren i en herværende avis nå forleden: ”Jeg er så produktiv fordi man aldri slutter å engasjere seg”. Det passer godt i våre rekker. Vi kan alle se at prisvinneren er en dypt engasjert, er en frittalende og en fargerik person med et stort, stort hjerte. Han skildrer vanlige folks liv og hverdag og i fest med varme og ekte følelser. Hans kjærlighet til den landsdelen som inspirer han og hans dype respekt for folket som bor der, har preget hans kunst og griper oss som publikum. Vår prisvinner er regissør. Hans står bak en rekke helafstens spillefilmer og uttallige dokumentarfilmer og kortfilmer. I dag er han hos oss, i helga var han ærgsjest på kortfilmfestivalen i Grimstad. Der var det premiere på hans to nye dokumentarfilmer, begge fra Nord-Norge og begge med bakgrunn i andre verdenskrig. Filmene omhandler en del av historien som ikke så mange kjenner til, nemlig forholdene for russiske krigsfanger i konsentrasjonsleiren på Trondenes i Harstad. Vår prisvinner er foreslått av Forbundet for Ledelse og Teknikk, avdeling 143 Alta. I sin begrunnelse så sier de at prisvinneren gjennom flere filmer har skildret lokalsamfunn i Finnmark fylke; ”Stella Polaris”, ”Brent av frost” nevnes. Prisvinneren, sier FLT, er også en meget samfunnsorientert person og hans politiske budskap kommer frem i hans filmer. Prisvinneren har også laget en film, som jeg vil tro alle her har sett, nemlig filmen om Berlevåg Mannskor. Ja, da vil jeg be Knut Erik Jensen om å komme frem.

Knut Erik Jensen får også en sjekk pålydende 25 000 kroner, vær så god. Så får du også et bilde, det er ikke rødt, det er blått, men det er ikke fordi du er blå, men fordi det sier noe om et lys som du kjenner veldig godt. Det er et bilde av Eva Langås med tittelen ”En kveld i mai”. Vær så god, Knut Erik Jensen, vi er glade for at du kom hit.

Knut Erik Jensen:

Ja, det er fantastisk å være her. Det minner meg om en liten rask anekdote fra den eldste i koret i Berlevåg som i sitt 96. år dro til Amerika, hvor vi lagde en film som heter ”På sangens vinger”, hvor de fleste i koret var ambivalent til det som skjedde og hvor slagordet var ”Vold avler vold”. Vi hadde da slept han igjennom undergrunnsbaner, over veikryss og det mest utrolige som tenkes kan i stor trafikk. Da han kom tilbake så sa han: ”Jeg vil se den mannen i auan som klarer å gjennomføre en sånn tur som æ har gjort og komme tilbake igjen og vite kor han har vært”. Og jeg må si at det fantastisk å være akkurat her. Noe av det som jeg har forsøkt å gjøre og som jeg på en måte har sagt som et utgangspunkt at hvis man solidariserer seg med de svake så har man alltid rett. Hvis man solidariserer seg nedover får man selv alltid et løft oppover. Og jeg er glad for å konstatere, etter å ha skummet gjennom gjestelista for et herværende fyrstelig bryllup, at LO var sparsomt representert. Det slo meg at en del av de nye kjedene er i ferd med å overta det hele, de gjør råvarene og varene så billig for oss alle at de selv blir milliardærer. De gifter seg fyrstelig og tar over halve kongeriket. Jeg har faktisk oppfattet det dit hen at gjennom mitt arbeid og i mine forsøk på å gi mitt engasjement et slags uttrykk, så har jeg alltid følt at grunntankene fundamentalt absolutt står på linje med det jeg har følt at LO også har gjort i sitt arbeid og i sin kamp. Så derfor er jeg ekstra glad for at jeg har fått den prisen jeg har fått i dag. Tusen takk.

Hvis de som har godt syn legger merke til når jeg snur meg fra forsamlingen så har jeg torsken i ryggen.

Roar Flåthen:

Da kan vi gå tilbake igjen til den ordinære dagsorden. Og vi har nå tre saker som vi skal formelt behandle. Det er beretning, regnskap og LOs organisasjonsutredning. I tillegg så har vi den gleden i dag at vi har fått besøk av generalsekretæren i Zimbabwe’s LO Wellington Chibebwe. Vi har gitt åpning for å få en appell fra han i løpet av dagen og vi hadde tenkt at det kunne passe etter at vi hadde behandlet regnskapet. Da kommer vi tilbake igjen til det, så det blir et tillegg til den ordinære dagsorden.

Da går vi rett på beretningen for 2003. Hvis ikke Representantskapet har noe i mot det, foreslår jeg at vi tar avsnitt for avsnitt. De som eventuelt har noe til beretningen under de avsnittene tar ordet underveis og så tar vi hele beretningen opp til behandling til slutt.

Det første punktet er tariffpolitikk frem til side 26. Ingen ønsker ordet. Da er det lov- og avtaleverk frem til side 29. Så er det Hovedorganisasjonens Fellestilltak frem til side 34. Demokrati frem til side 36. Nærings- og sysselsettingspolitikken frem til side 48. Miljø og bærekraftig utvikling frem til side 60. Likestillingspolitikk frem til side 63. Andre samfunnspolitiske saker frem til side 65. Opplæring, utdanning og forskning frem til side 87. Organisasjonsarbeid frem til side 108. Internasjonalt arbeid frem til side 119. Samarbeid med andre organisasjoner frem til side 122. Bank- og forsikrings spørsmål frem til side 125. Media frem til side 130. LOs egen organisasjon frem til side 160. Da ønsker representant nr 8, Jan Klemetsen fra Norsk Arbeidsmandsforbund ordet. Vær så god.

Rep. 8 - Jan Klemetsen, Norsk Arbeidsmandsforbund:

Dirigent, Repskap, kjære kamerater!

Jeg hadde egentlig ikke tenkt å ta ordet til denne beretningen, men jeg snakket i stad med Finn Erik og fant ut at vi kunne ta denne saken her. Mange av oss kommer hit kvelden før og noen

av forbundene har sine egne formøter. Men jeg tenkte at når vi først har en så viktig forsamling samlet kunne vi kanskje gjort enda mer ut av det. Det å ha en felles sammenkomst dagen før representantskapsmøtet kunne fungert som et viktig faglig politisk verksted. Og med tanke på den politiske situasjonen vi har i dag og neste års stortingsvalg kunne dette være meget nyttig. Takk.

Roar Flåthen:

Da går vi videre, hvis det ikke er andre som ønsker ordet under LOs egen organisasjon. Så er det representasjon frem til side 178. Distriktskontorene frem til side 263. Statistisk oversikt frem til side 270.

Har ikke registrert at det er noen flere som ønsker ordet. Er det noen som ønsker ordet generelt til beretningen? Det er det heller ikke. Da er det foreslått en innstilling som lyder:

"LOs beretning for 2003 godkjennes."

Kan Representantskapet godkjenne beretningen? Det kan vi. Beretningen er enstemmig godkjent.

Da er det regnskap for 2003. Da gir vi ordet til hovedkasserer Bente Halvorsen. Vær så god, Bente.

Bente N. Halvorsen:

Ja, dirigent, Representantskap!

Representantskapet har fått tilsendt regnskapene som skal godkjennes på møtet. Rekkefølgen når det gjelder godkjenningen blir: Den norske Fagorganisasjonens pensjonskasse – regnskapet er fremlagt på vegne av styret i Pensjonskassen og består av Sekretariatet supplert med to representanter for de ansatte som er tilsluttet Pensjonskassen. Videre Utdanningsfondet og Sykelønnsordningens Fond – to datterselskaper som inngår i konsernet LO hvor Sekretariatet legger frem regnskapene. Og til slutt regnskapet for morselskapet LO og konsernet LO. I tillegg legger regnskapet for Opplysnings- og Utviklingsfondet seg frem til en orientering. Regnskapet er avlagt av LOs fondsstyret med Sekretariatet som godkjenningssinstans. Dette medfører at jeg ikke kommenterer dette regnskapet ytterligere.

Vi tar først regnskapet for Den norske Fagorganisasjonens pensjonskasse. Dette regnskapet er frittstående. Det vil si at det verken inngår i morselskapet LO eller i LO-konsernet. Det er ingen kostnader eller inntekter i dette regnskapet. Kostnadene tas direkte over drift hos den enkelte arbeidsgiver og LO. Oversikten viser utviklingen når det gjelder våre forpliktelser. I regnskapet opererer vi med estimerte forpliktelser som er aktuarberegnet av SpareBank1. Samlede forpliktelser for 2003 er på vel 206 millioner kroner eller en reduksjon fra 2002 på nærmere 6 millioner kroner. Nedgangen i antall pensjonister var 8 fra 396 til nå 388. I tillegg finnes det 44 fripoliser og 7 aktive i pensjonskassen. I fjor hadde vi 47 fripoliser og 8 aktive. I 2003 besto konsernet LO i tillegg til morselskapet av 5 datterselskaper. Det er det samme antallet som i 2002, men i ett av de tidligere datterselskapene har vi fått redusert eierandel og selskapet har endret status. Fagbevegelsens Investeringselskap har gått inn i APR Media Holding AS som eies av Telenor Fritt Ord i tillegg til fagbevegelsen. LOs eierandel er på vel 36 %. Det vil si at dette selskapet nå blir behandlet som et tilknyttet selskap. I tillegg er LO-Partner AS et heleid datterselskap som for første gang konsolideres i LOs regnskap i 2003.

Datterselskapene pr 31.12. er da: LOs Utdanningsfond, Sykelønnsordningens Fond, Sørmarka AS Kurs- og konferansesenter, Arbeiderbevegelsens Folkehøyskole på Ringsaker og LO-Partner AS.

Vi har også 4 tilknyttede selskaper: LOs Opplysnings- og Utviklingsfond, LO-huset på Gardemoen, Stim Computing AS og det før nevnte APR Media Holding AS. Disse tilknyttede selskapene er vurdert etter egenkapitalmetoden og det vil si at LOs andel av resultatet er vist under finansposter i resultatregnskapet, mens eiendelene kommer frem under finansielle anleggsmidler i balansen.

Vi starter med Utdanningsfondet, som vi gir stipender til medlemmer som ønsker å bedre sin kompetanse og øke sine muligheter for yrkesmessige karrierer. Den totale avkastningen på kapitalen er på 23,3 millioner kroner eller en nedgang fra 2002 til 2003 på 5,3 millioner kroner. Dette skyldes i hovedsak rentenedsettelsen som vi hadde i 2003. Det ble utbetalt stipender for 2003 på nærmere 19,4 millioner kroner. En økning på nesten 3,3 millioner kroner fra året før. Andre kostnader som administrasjonskostnader og bevilgninger er totalt på 2,3 millioner kroner. De økte administrasjonskostnadene på om lag 1 million kroner fra 2002 skyldes innføringen av et nytt elektronisk søknadssystem. Systemet innebærer at hele søknads- og godkjenningsprosedyren skjer nå elektronisk. Den enkelte kan søke om stipend via Internet. Lavere avkastning og høyere kostnader resulterte i et overskudd på bare 1,6 millioner kroner. Overskuddet skal dekke regulering av grunnkapitalen som er basert på prisveksten fra året før. Om overskuddet ikke er tilstrekkelig til å dekke reguleringen av grunnkapitalen må resten tas fra stipendfondene. Det er tilfelle i 2003. Med gjennomsnitt prisvekst på 2,5 % for året 2003 skal grunnkapitalen tilføres 10,1 millioner kroner. Reguleringen av stipendfondene skjer også etter gitte regler. Stipendfond 1 eller stipendavkastningen for 2004 er resultatet av avkastningen for 2003 med fradrag for regulering av grunnkapitalen og administrasjonskostnadene i 2003. Avsetningen for 2004 blir etter dette 10,9 millioner kroner som skal benyttes til stipendier. Selv om dette tallet, i forhold til størrelsen på innvilgede stipender i de to siste årene og søknadsmengende i 2004, kan det tyde på at stipendavkastningen kanskje blir brukt opp allerede første halvår i år. Stipendfond 2 er i dag på 13,9 millioner kroner. Og det er ikke vedtatt noen overføringer fra Stipendfond 2 foreløpig. Dette fondet er også regulert ned som følge av at stipendkostnadene i 2003 var høyere enn stipendavkastningen.

Videre har vi Sykelønnsordningens Fond. Fondets avkastning skal dekke kostnadene til LOs fritidsforsikring. Avkastning på kapitalen i 2003 var på 21,7 millioner kroner eller 6,5 millioner kroner lavere enn i 2002. I 2003 betalte vi 1,5 millioner kroner i premie til fritidsforsikringen over drift og hadde 60 000 kroner i administrasjonskostnader. Mens de resterende 13,1 millioner kroner av den totale premien på 18,2 millioner kroner ble belastet premiefondet i SpareBank1. Det medførte at overskuddet for 2003 er på 16,5 millioner kroner eller 11,7 millioner kroner lavere enn i 2002. I 2002 ble hele premien til fritidsforsikringen belastet premiefondet i SpareBank1. Reglene i forsikringsordningene er at premiefondets størrelse skal være minst halvparten av årlig premie. Det gir den totale egenkapital i Sykelønnsordningens Fond på nå 449,1 millioner kroner.

Vi kommenterer ikke da videre regnskapet for LOs Opplysnings- og Utviklingsfond. Et fond som brukes til skoloring av tillitsvalgte. Men vi fortsetter med resultatregnskapet for LO og starter som vanlig med kontingentinntektene. Bildet viser kontingentutviklingen over de siste 3 år. Vi har hatt en økning på 4 % fra 2001 til 2002 og vel 5 % fra 2002 til 2003. Den største økningen kom som følge av sammenslåingen av Helse- og Sosialforbundet og Norsk

Kommuneforbund til Fagforbundet med virkning fra 1. juli 2003. Antall yrkesaktive medlemmer i Fagforbundet var 171 000 ved utgangen av 2003. En økning på 18 500 sett i forhold til NKFs medlemstall i 2002. Kontingentøkningen fra Fagforbundet var på 10,5 millioner kroner. Vi har hatt en økning i kontingentinntektene i 18 av våre 25 forbund, hvor f.eks. Arbeidsmandsforbundet, Handel og Kontor og NOPEF til sammen representerer en økning på over 2 millioner kroner. Av de 7 forbund som hadde nedgang var størst nedgang i Fellesforbundet med 1,1 millioner kroner etter en medlemsreduksjon på vel 4 300 medlemmer. Det overrasker vel ikke denne forsamlingen at de mer opptatt av yrkesaktive medlemmer istedenfor brutto medlemstall. Derfor er det et tankekor at det ikke er flere yrkesaktive medlemmer ved utgangen av 2003 enn vi hadde ved utgangen av år 2000, nemlig 575 000 yrkesaktive. Kontingentøkningen totalt sett skyldes kontingentøkning per medlem i samme periode. Når det gjelder andre driftinntekter består disse for LOs andel av diverse refusjonskostnader, leieinntekter og andre tilskudd på til sammen 15 millioner kroner. I tillegg så er det regnskapsført 29,7 millioner kroner i NORAD- og UD-midler som disponeres av IFS til faglig solidaritetsarbeid. Til sammen blir dette 44,7 millioner kroner. I konsernet har vi også driftsinntekter i Sørmarka og Ringsaker på til sammen 39 millioner kroner. Og de totale driftinntektene beløper seg til 83,7 millioner kroner i konsernet.

Når det gjelder driftskostnadene i morselskapet så har det vært en økning i personalkostnadene fra 2002 til 2003 på vel 13 millioner kroner. Det skyldes en økning i lønnskostnader på 6 millioner kroner, pensjonskostnader på 5 millioner kroner og en økning på 1 million kroner på henholdsvis offentlige avgifter og andre ytelser. Økningen kan synes relativt stor, men er ikke høyere enn det vedtatte budsjettet vi opererte med. Det er også en mindre økning i avskrivningene. Nedgangen i andre driftskostnader fra 196 millioner kroner i 2002 til 187 millioner kroner i 2003 kommer frem ved note 6. Nedgangen skyldes lavere kostnader i forbindelse med internasjonalt faglig solidaritetsarbeid på 7,5 millioner kroner, tilskudd og bevilgninger viser en nedgang på 4 millioner kroner og reisevirksomheten er redusert med 3 millioner kroner. Det er derimot en økning i administrasjonskostnadene på vel 5 millioner kroner som skyldes høyere IKT-kostnader og kostnader i tilknytning til ombygninger som foretas nå i våre lokaler. Ser vi på kostnadene i konsernet så kommer datterselskapenes lønnskostnader inn med vel 25 millioner kroner i tillegg til morselskapet. Vi har totalt over 8 millioner kroner i avskrivninger på driftsløsere i konsernet. Datterselskapene representerer en økning i andre driftskostnader på 51 millioner kroner i forhold til morselskapet. Det er en økning på 16 millioner kroner fra 2002 og som i hovedsak kommer fra resultatførte tap på krav i LO-Partner AS. Dette er 14,8 millioner kroner som omfatter Folkets Brevskole.

Driftresultatet i morselskapet LO var negativt – minus 7,3 millioner kroner. Det er likevel nesten 18 millioner kroner bedre enn det vi hadde budsjettet med. Årsaken ligger i at kontingentinntektene ble nærmere 15 millioner kroner høyere enn det vi hadde budsjettet. Det har også vært noen reduksjoner i andre driftskostnader med unntak av vårt hovedsatsingsområde Ungdomsåret hvor jeg kan fortelle at samtlige midler ble brukt. Det svake driftsresultat for konsernets del vil alltid være preget av at inntektene til de to datterselskapene, Sykelønnsordningens Fond og Utdanningsfondet, ikke er klassifisert som driftsinntekter. Inntektene i disse er renteinntekter og dermed klassifisert som finansinntekter.

Resultatandelen representerer datterselskapenes totale over- og underskudd. I 2003 var overskuddet på 3,3 millioner kroner som var fordelt slik: Utdanningsfondet overskudd på 1,6 millioner kroner, Sykelønnsordningens Fond overskudd på 16,5 millioner kroner. De tidligere datterselskapene Fagbevegelsens Investeringselskap og LOIT var en del av konsernet frem til

2002, disse er nå tilknyttede selskaper under andre navn. LO-Partner AS hadde et underskudd på 14,8 millioner kroner. Og når det gjelder resultatene på Sørmarka og Ringsaker som begge var negative har de ikke resultateffekt i 2003. Deres resultat er ført mot avsetninger for forventet tap, en avsetning som ble foretatt i forbindelse med at selskapene ble konsolidert i år 2000. De tilknyttede selskapene regnskapsføres i morselskapet etter egenkapitalmetoden. Det vil si bare over- og underskudd blir regnskapsført. Totalt var det et overskudd på 4,3 millioner kroner, hvor Opplysnings- og Utviklingsfondet vårt bidrar med et overskudd på 4,4 millioner kroner, mens vår andel av Stim Computing AS' underskudd er på vel 2,3 millioner kroner og 100 000 når det gjelder LO-huset på Gardermoen. APR Media Holding AS' overskudd er på 2,3 millioner kroner. I konsernet har datterselskapene ikke lenger noen tilknyttede selskaper, derfor blir resultatandelen den samme som for morselskapet.

LOs finansinntekter er på vel 68 millioner kroner i 2003 og inkluderer finansposter fra Folkets Hus Fond på 5,5 millioner kroner og IFS med 450 000 kroner. For konsernets del har vi et tillegg på vel 45 millioner kroner, hvorav finansinntektene i Utdanningsfondet vårt er på 23,3 millioner kroner, i Sykelønnsordningens Fond 21,7 millioner kroner og øvrige representerte til sammen 300 000 kroner. Den totale reduksjonen i finansinntektene er på hele 49,3 millioner kroner eller vel 30 %. I 2002 hadde vi også en nedskrivning av aksjene i SpareBank1. Overskuddet i LO er på 68,6 millioner kroner og det samme er overskuddet i konsernet. Dette betyr at vi ikke lenger har datterselskaper med minoritetsinteresser slik vi hadde det tidligere ved Fagbevegelsens Investeringselskap. Disponeringen går frem av regnskapet, hvor det enkelte fond disponerer sine egne resultater. 50 millioner kroner tilføres Kampfondet og restbeløpet tilføres egenkapital.

Så går vi over til eiendelen i balansen og vi starter med varige driftsmidler. I morselskapet har vi sett en økning i fast eiendom fra 2002 på 800 000 til 5,1 millioner kroner. Dette skyldes etteroppgjør i forbindelse med tomtekjøp på Sørmarka. Driftsløsere er redusert noe, til 5,1 millioner kroner. I tillegg til fast eiendom i morselskapet, har datterselskapene fast eiendom på til sammen 65,1 millioner kroner. Driftsløsere i datterselskapene er lik 3,3 millioner kroner.

Vi vil presentere et totalt sammendrag av de finansielle anleggsmidlene, men først vil vi ta for oss to linjer i regnskapet, nemlig investering i datterselskap og investering i aksjer og andeler. Våre investeringer i datterselskaper hadde pr 31.12.2003 en verdi på 910 millioner kroner som er fordelt slik: LOs utdanningsfond 439 millioner kroner, Sykelønnsordningens Fond 449 millioner kroner og inkludert de andre her er Sørmarka med 15 millioner kroner og Ringsaker med 7 millioner kroner. Det er økning i aksjebeholdningen i SparBank1 på 22 969 aksjer eller 22 969 millioner kroner. Dette beløp er lik det beløp som i fjorårets regnskap var ført opp under kortsiktige investeringer. Det var aksjer i SpareBank1 som LO skulle sende videre til interesserte forbund i løpet av 2003. Forbundene kunne tegne seg for samme andel av de 52 000 nye aksjene som de tidligere hadde i opprinnelig lån i banken. I løpet av 2003 ble ikke disse transaksjonene gjennomført. Derfor ble aksjene tillagt LOs beholdning i sin helhet per 31.12.2003. Noen av disse aksjene vil bli solgt nå i løpet av 2004 til de forbund som har gitt melding om at de ønsker å overta sin andel av disse aksjene. Et sammendrag av de finansielle anleggsmidlene viser først tidligere omtalte investeringer i datterselskaper. Investeringer i de tilknyttede selskapene utgjør samlet 263 millioner kroner, hvorav APR Media Holding AS representerer vel 200 millioner kroner, mens Opplysnings- og Utviklingsfondet står for 43,5 millioner kroner og vår andel i Stim Computing er redusert til 18,8 millioner kroner. Når det gjelder investeringer i aksjer og andeler på vel 224 millioner kroner så går disse i sin helhet frem av note 9. Lån til datterselskaper beløper seg til nærmere 38 millioner kroner og er gitt

til Sørmarka og Ringsaker, og er spesifisert i note 14. Det tidligere lånet til Fagbevegelsens Investeringselskap på 50 millioner kroner er konvertert til aksjer i APR Media Holding AS. Pensjonsmidlene økte i løpet av 2003 til nærmere 61 millioner kroner.

Og siste post under finansielle anleggsmidler er andre fordringer. Posten inkluderer lån, obligasjoner og innskudd på til sammen 374 millioner kroner, hvorav lån til SpareBank1-gruppen utgjør 243 millioner kroner. Utlån fra Folkets Hus Fond er på 76 millioner kroner og lån til fagbevegelsen nærmere 30 millioner kroner. Lån til ansatte på vel 9 millioner kroner og panteobligasjoner og innskudd på til sammen 16 millioner kroner. For konsernets del kommer i tillegg 240 millioner kroner som er lån avgitt av Utdanningsfondet og Sykelønnsordningens Fond, slik at de totale fordringer for konsernet er 614 millioner kroner. Kundefordringene som ikke er vist på noe bilde er på til sammen 45 millioner kroner, og av dette beløpet er utestående kontingent på 31.12.2003 på vel 40 millioner kroner. Kundefordringer i konsernet beløper seg på 52,1 millioner kroner og inneholder i tillegg utestående i datterselskaper.

Ser vi på bankbeholdningen på 1 milliard og 77 millioner kroner, befinner 38 millioner kroner seg i Folkets Hus Fond, 21,6 millioner kroner i IFS og nærmere 7 millioner kroner i andre fond som juristfond og jubileumsfond. Resten på vel 1 milliard kroner er LOs kasse- og bankbeholdning. Konsernet har en beholdning på 1 milliard 729 millioner kroner og er et tillegg på 652 millioner kroner i forhold til morselskapet og omfatter Utdanningsfondet på vel 280 millioner kroner, Sykelønnsordningens Fond på 266 millioner kroner og de øvrige datterselskapene på nærmere 6 millioner kroner. Totalt er morselskapets eierandeler fra 31.12.2003 på 3 milliarder og 13 millioner kroner, mens konsernet LO har eierandeler på til sammen 3 milliarder og 34 millioner kroner.

Vi fortsetter med egenkapitalen og gjelden i balansen. Egenkapitalen til LO er plassert i fond og i annen egenkapital. Fondene er på til sammen 990 millioner kroner og fordeler seg slik: vi har valgt å styrke Kampfondet med 50 millioner kroner som vi var igjennom i forbindelse med årsavsetning. Årsaken til det er tariffrevisjonen som vi fortsatt er oppe i og økt medlemstall i forhold til 2002. Kampfondet er derfor på 750 millioner kroner, Folkets Hus Fond 118 millioner kroner, Opplysnings- og Utviklingsfondet 43 millioner kroner og øvrige fond på 79 millioner kroner. Annen egenkapital er på 1 milliard 854 millioner kroner og til sammen gir det en total egenkapital på 2 milliarder 844 millioner kroner. Det er ikke gjort den samme inndelingen på konsersiden i balansen. Her nytter vi kun benevnelsen annen egenkapital og den var også på 2 milliarder 844 millioner kroner.

Avsetning til forpliktelser og annen langsiktig gjeld i morselskapet består av pensjonsforpliktelsene på 38,4 millioner kroner som er vår andel av forpliktelsene i forhold til våre pensjonister i den gamle pensjonskassen. Disse forpliktelsene har økt med 1,6 millioner kroner fra 2002. Under avsetninger for forpliktelser kommer garantiansvaret vi har i forhold til pensjonistene i andre forbund og foreninger som også har rettigheter i den gamle pensjonskassen. Garantiansvaret er på 55,2 millioner kroner, det er 3,1 millioner kroner lavere enn i 2002. I tillegg kommer avsetning til kongressen 2005 som nå er på 15 millioner kroner. Kortsiktig gjeld er på 59,7 millioner kroner, mens den er på 78,1 millioner kroner for konsernets del. Det innebærer at den totale avsetningen for forpliktelser og den kortsiktige gjelden i morselskapet beløper seg på 168,3 millioner kroner, mens den i konsernet er på 189,4 millioner kroner.

Summen av egenkapital og gjeld blir dermed 3 milliarder og 13 millioner kroner for morselskapet og 3 milliarder og 34 millioner kroner i konsernet.

Vi har nå kommet til veis ende når det gjelder LOs regnskaper og med dette legger jeg frem følgende regnskaper: Den norske Fagorganisasjonens pensjonskasse, LOs Utdanningsfond, Sykelønnsordningens Fond og Landsorganisasjonen i Norge, og viser til innstillingen fra Sekretariatet. Takk for oppmerksomheten.

Roar Flåthen:

Da går vi over på den formelle behandlingen av regnskapet, men før vi går på innstillingen så vil vi gjerne at revisor fra Ernst & Young, Helge Bettmo, avgir sin beretning.

Helge Bettmo:

Dirigent, Representantskap!

Ernst & Young har avgitt en revisjonsberetning for Landsorganisasjonen i Norge for regnskapsåret 2003 med positiv konklusjon uten at den inneholder noen presiseringer eller forbehold. Når det gjelder de øvrige regnskaper som er fremlagt for vedtak her i dag, har revisjonen på samme måte avgitt standard revisjonsberetninger med positive konklusjoner. Vi har ingen presiseringer eller forbehold. Dirigent, ønsker Representantskapet på denne bakgrunn at standardkonklusjonen refereres?

Roar Flåthen:

Ønsker Representantskapet det? Ser ut som man rister på hodet, da tar vi det som utgangspunkt at vi ikke refererer de.

Det er ikke hver dag revisjonen får applaus, så det er han sikkert fornøyd med.

Da er det Revisjonsutvalget i LO ved Steinar Karlsen. Vær så god, Steinar.

Steinar Karlsen:

Dirigent, Representantskap!

LOs revisjonsutvalg har i perioden utført sine oppgaver i henhold til LOs vedtekter og vedtatte retningslinjer. Når det gjelder utvalgets virksomhet utenom regnskapene, så vises til omtalen av utvalget i LOs beretning for 2003. Utvalget har gjennomgått LOs selskapsregnskap med underliggende regnskaper og LOs konsernregnskap med inkluderende regnskaper. Utvalget mener at LOs regnskaper gir et tilfredsstillende uttrykk for resultatet for 2003 og for den økonomiske styring per 31.12.03. Utvalget har også gjennomgått regnskapsoversikten for Den Norsk Fagorganisasjonens Pensjonskasse og mener en gir et riktig bilde av situasjonen ut fra aktuarmessige beregninger. Oslo, 18.05.04, for LOs revisjonsutvalg; Brit Renngård, Tom Røisi og Steinar Karlsen

Roar Flåthen:

Takk skal du ha, Steinar.

Da må jeg spørre Representantskapet om det er noen som ønsker ordet til de fremlagte regnskapene? Ingen ønsker ordet. Da går vi på behandling av innstillingen. Jeg leser ikke opp hele innstillingen, men den er altså i 5 punkter; 1. Den norske Fagorganisasjonens pensjonskasse, 2. Utdanningsfondet, 3. Sykelønnsordningens Fond, 4. LOs Opplysnings- og

Utviklingsfond og 5. LOs regnskap. Det som er viktig å merke seg her er på hvilken måte man fordeler overskuddet blant annet at man tilfører Kampfondet 50 millioner kroner og noe til Folkets Hus Fond, øvrige fond, LOs Opplysnings- og Utviklingsfond og annen egenkapital. Kan Representantskapet godkjenne de 5 punktene som her er foreslått? Det kan Representantskapet. Det er enstemmig godkjent.

Da er det sånn at vi har denne internasjonale appellen som vi ønsker nå å ta. Og etter det så har vi foreslått at vi tar 20 minutters pause før vi går på siste punkt. Da vil gjerne Gerd-Liv få si noen ord. Vær så god, Gerd-Liv.

Gerd-Liv Valla:

Møteleder og Representantskap!

For norsk fagbevegelse så har det bestandig vært viktig å vise internasjonal solidaritet. Vi er veldig glade for i dag at vi har fått generalsekretæren i Zimbabwe Congress of Trade Unions hit til oss og for å fortelle noe om deres situasjon i Zimbabwe. Wellington Chibebe ble utnevnt til generalsekretær i Zimbabwe Congress of Trade Unions i 2001. Han startet sitt faglige arbeid som mekaniker i jernbanen og til tross for at han bare er 40 år gammel, så har han allerede vært leder for jernbaneforbundet i Zimbabwe i 3 landsmøteperioder. Som vi vet i Zimbabwe er fagbevegelsen en av sterkeste kritikerne av Mugabes styre. Og på grunn av det så har vår gjest i dag, Wellington Chibebe, vært arrestert 4 ganger. Han blir stadig innkalt til politiet for å forhøres om hva hans organisasjon gjør. Vanlig faglig aktivitet blir stanset av politiet og demonstrasjoner og protester blir slått hardt ned på. Zimbabwe har for tiden 600 % inflasjon og fagbevegelsen har en svært, svært vanskelig jobb med å forsvare sine medlemmers økonomiske og sine faglige rettigheter og et minimum av muligheter for deltakelse.

Wellington Chibebe, on behalf of the LO I heartly welcome you to speak to our national Assembly. The Floor is yours.

Wellington Chibebe:

Takk til LOs leder. Ordstyrere og tilhørere, medlemmer, Representantskap og kolleger! Det er en stor ære for meg og for min familie blant arbeiderne i Zimbabwe å stå her i foran dere i dag. Jeg vil si, akkurat som LOs leder så riktig sa det, at vi er i en fortvilet situasjon i Zimbabwe i dag. Og det arbeiderne i Zimbabwe gjør, det er å kjempe for å overleve, ikke for å forbedre sin levestandard.

Dessverre er vi i en slik situasjon selv om vi har fått uavhengighet. Realiteten er at det er mulig vi er uavhengige, men vi ennå ikke fri. Kampen vår ville ikke ha lyktes så bra som den tross alt har, hvis vi ikke hadde fått støtte fra våre kolleger. Og på toppen av lista står Norge. Og vi vil absolutt takke dere for det. For uten støtte fra arbeiderbevegelsen i Norge så ville vi ikke vært der vi er i dag med den moralske støtte, den menneskelige støtte og den ressursmessige støtte vi også har fått fra dere.

Ikke bare jobber vi for å snu den nedgangstiden som presidentens politikk har ført til, men vi prøver også å kvitte oss med undertrykkende lovgivning. Vi har to lover som vi særlig er opptatt av å kvitte oss med. Det er en vi kaller The Public Ordinance Security Act og en som heter The Access Information and Privacy Act. En har med sikkerheten å gjøre og en har med privatlivets fred og tilgang til informasjon å gjøre. Man har brukt denne

informasjonsadgangsloven til å kneble journalistene i Zimbabwe så de ikke skal kunne uttale seg fritt. Og denne sikkerhetsloven bruker man for å begrense organisasjonsretten. Ifølge denne Public Ordinance Security Act så kan ikke fire personer møtes uten at politiet har gitt godkjenning til det. Så det er klart at de arrestasjonene som LOs leder nevnte, de fulgte i kjølvannet av dette at vi prøvde å bryte den loven.

Selv om det er en fortvilet situasjon for arbeiderne i Zimbabwe, så føler vi at vi kan snu dette her. Så vi oppfordrer derfor hele det internasjonale samfunnet til å jobbe mot regimet i Zimbabwe. Da kanskje særlig gjennom Sør-Afrika. Og også andre afrikanske ledere. For vi håper at regimet vårt da ikke kan si at "å det er bare Vesten som vil blande seg opp i våre affærer i Afrika og i Zimbabwe". Vi jobber med Cosatu og Nactu i Sør-Afrika med dette for øyet. Slik at de ber sine ledere utøve press på Mugabe. Vi ønsker at han skal forstå at det er fornuftig å gi sitt folk frihet.

De som var på ILO-konferansen i år hørte at arbeidsministeren vår sa at Vesten støtter fagbevegelsen rett og slett for å kvitte seg med en lovlig valgt regjering i Zimbabwe. Og der sto Norge på toppen av lista. Og det han insinuerte var at regjeringen tenkte på å komme med lovgivning som ville sette en stopper for at man kunne gi penger til fagbevegelsen i Zimbabwe. Og da han hadde sagt og gjort det, så vil vi likevel fortsette å kjempe. Selv om vi har odds mot oss. Og med deres støtte kommer vi til å få det til. Vi har noe vi sier i Zimbabwe: Når en skades, skades alle. Lidelse ser ikke på hudfarge, og ikke på grenser, ikke på handel, ikke på stamme og religion eller andre etniske forskjeller. Takk for at dere hørte på meg. Tusen takk.

Gerd-Liv Valla:

On behalf of our family, I thank you very much, Wellington. We deeply respect your work and your strength, and we wish you personal and your organization all the best in affords in the future. Thank you very much.

Roar Flåthen:

Da vil jeg foreslå at vi tar en pause til kl 12.10.

Pause til kl 12.10.

Roar Flåthen:

Da er vi kommet så langt at vi skal starte på siste punkt på dagsorden, som er LOs organisasjonsutredning. Det er Finn Erik Thoresen som skal legge frem den, som har ledet Organisasjonsutvalget. Vær så god, Finn Erik.

Finn Erik Thoresen:

Gode venner!

Det er litt rart å overta stolen etter Wellington Chibebe som har vært her. Jeg kjenner ham godt. Han er selv truet på livet. De har skrudd av hjulene på bilen hans, slik at han skulle forulykke, men de skrudde dem litt for langt ut så de ramlet av med en gang. Førrige generalsekretæren forsøkte de å kaste ut av et vindu i 10. etasje i blokka hvor de har kontorer.

Det er noen som lever under helt andre forhold. Selv så tør han ikke bruke lys på bilen når han kjører i mørket, fordi hvis han kjører med lys og de vet at han er ute og kjører, så vet han ikke hva som skjer. Og det blir en litt sånn "Kafkas"-verden når man da samtidig vet at det er kilder veldig nær regjeringen som står bak det. Hvem skal du da gå til? Men det som er felles er at vi er i en situasjon hvor vi kan hjelpe veldig mange andre, fordi vi har en sterk fagorganisasjon, og det er det de forsøker å bygge opp. Hvem som har en sterk fagorganisasjon, det varierer rundt omkring i verden.

Problemene rundt i verden er mange og store, det er ikke de vi skal behandle i dag, fordi det vi skal behandle i dag er våre problemer her i Norge og våre problemer de har vi her, og de skal vi ta veldig alvorlig. For det er ved å styrke oss selv og styrke vår egen organisasjon, vi også er i stand til å kunne hjelpe de som har det verre enn oss. Derfor er det veldig hyggelig å kunne si at da på slutten av 2001 startet dette arbeidet, så hadde vi faktisk 50 000 færre medlemmer i LO enn det vi har i dag. Og den fremgangen vi har hatt, skyldes nettopp et flott strategisk arbeid fra to forbund som førte frem til at vi fikk Fagforbundet. Det er klart at den type strategisk tenkning, det er den som er med å styrke hele vår bevegelse. Slik at 50 000 medlemmer på bakgrunn av strategisk tenkning og klok politikk, det er veldig verdifullt. Men det er like verdifullt på mange andre områder når mindre forbund, som vi vet en rekke forbund gjør i dag, diskuterer andre typer løsninger.

Jeg vet, etter å ha vært en del rundt i landet på dette her, at det er ganske mange som etterlyser det forbundsløse LO og har sagt at hvor blir det av i denne utredningen. Og til det kan jeg berolige noen og irritere noen andre og si at nettopp med den strategiske tenkningen som er ute og går nå, så er det ikke foreslått. Årsaken er først og fremst at vi har en annen måte å angripe organisasjonsspørsmålene på enn det for eksempel svensk LO har. I Sverige så er det LO som er mye mer dominerende med å avgjøre og bestemme hvilke forbund som bør slå seg sammen med hvem. Det har ikke vært tradisjon i Norge. Her er det forbundene selv som tar den strategiske tenkningen. LO er jo en organisasjon som består av 25 forbund og det er klart at det er en utfordrende organisasjon å være med å lede. Men det er en utrolig morsom organisasjon og utfordrende på den måten at det er så mye positivitet. Enormt mye positivitet. Men det betyr også at når vi skal gjøre endringer, når vi skal gjøre organisasjonsendringer, så er nok ikke dette endringer hvor man kan se de store skrittene. Det bærer nok veldig mye preg av at ok det er 25 fagforbund som har sine ståsteder. Vi har nevnt Helse- og Sosialforbundet og Kommuneforbundet som ble Fagforbundet. Vi vet at 5 LO-forbund jobber med Forbund 1 og et YS-forbund. Vi vet at i Fellesforbundet banker Grafisk Forbund ganske kraftig på døra. Vi vet at i befalskretsene har de vedtatt at de skal starte og snakke med hverandre og diskutere en eventuell felles fremtid. Vi vet jo at Sjøorganisasjonen har flyttet inn i et maritimt hus. Og at det skjer veldig mye på dette området her. Det kan bety, hvis Forbund 1 lykkes og Grafisk går inn i Fellesforbundet, at vi fra 2006 kan ha 2/3 av de yrkesaktive medlemmene i 3 forbund.

Da betyr det plutselig at vi egentlig er litt på vei bort fra det vi snakket om 1993 og 1994 hvor man gikk inn for å bygge opp LO i forhold til karteller, altså forbund men inndelt igjen i 4 karteller. Nå vil man være inndelt i forbund fortsatt, men at vi blir færre forbund og vi vil bli større forbund. Det betyr videre at kartellene, slik som det ble vedtatt i 1994, vil ikke ha den innflytelsen å være noen viktig brikke lenger i LOs organisasjonsmessige oppbygging. I og med at to av kartellene, LO Industri og LO Service, selv har sagt at de legger ned sin virksomhet, i hvert fall frem til kongressen og ser hva som skjer der. Det betyr ikke at vi foreslår å gjøre endringer på kartellstrukturen, på den måten at vi sier ikke at kartellene dermed skal forsvinne. Fordi hvis det er forbund i offentlig sektor som mener at det er

strategisk viktig for dem å ha kartell og ha et kartellsamarbeid, så er ikke det noe vi skal si at det er det ikke. Det kjenner de best til selv. Men det vi sier er at det betyr med denne type organisasjonsoppbygging som vi har, så vil ikke lenger kartellene ha noen organisasjonsmessig betydning for LOs helhet. Og vi vet at det er historiske og lovmessige bakgrunner når det gjelder LO Stat som gjør at de har en spesiell situasjon. Men det skjer veldig mye på arbeidsgiversiden også. Ikke minst med opprettelsen av NAVO og overgang til NHO for en rekke bedrifter som betyr mye i dette bildet. Men det betyr at kartellene ikke er noe som vi i denne utredningen prioriterer. Vi overlater avgjørelsen til offentlig sektor, som selv har tatt initiativ til et debattopplegg for å se på den fremtidige organisasjonsformen sin.

Når det gjelder det forbundsløse LO midt i de drøftingene som skjer i forbundene nå med strategier, og ikke minst også i forhold til samarbeid mellom en del forbund, så finner vi det helt galt å bruke tiden på å diskutere på dette tidspunktet det forbundsløse LO. Vi sier ikke at det er en diskusjon som behøver å ligge død for all fremtid, det for tiden vise. Men viser også at det å drive organisasjonsbygging i LO, det betyr at du må drive det kontinuerlig. Det er ikke noe man kan si at nå kan vi vente 10 år og så kan vi ta det opp igjen. Det er en prosess som skjer hele tiden. Og det som er viktig for oss i denne prosessen, det er at vi må så nære medlemmene som mulig. Der hvor medlemmene er, der hvor medlemmene har og får problemene sine, der ønsker vi å ha et fellesskap. Og det kan være problemer som er knyttet til nøkkelbedrifter på stedet, det kan være trakassering av enkelt arbeidstaker som ikke aner hvordan man skal takle dette her og det kan være rene politiske samhold som man har sett, ikke minst i forhold til privatisering av kommuner og statlige etater for den saks skyld. Slik at dette behovet for samhold og samarbeid, det har ikke blitt noe mindre.

Vi vet at vi har en annen utfordring, og vi har mange utfordringer. Men en av de er økonomien. Vi vet at en rekke av forbundene har måttet skjære ned på sin aktivitet i regionene. Vi vet også at det er forbund som kan gjøre det motsatte, som bygger opp aktiviteten sin i regioner, men en rekke forbund har måttet skjære ned og lage større regioner. Det betyr at når forbundene flytter noe av virksomheten sin ut, ved at det blir større regioner, så kreves det mer av LO-fellesskapet. Og vi må gjøre mer sammen. Og LO som merkevare i denne organisasjonstenkningen er veldig viktig. Vi sier samtidig at det er viktig at vi ikke tror det finnes bare en måte å løse tingene på. Det kan være forskjellige løsninger om hvordan vi bør bygge opp dette ut i fra geografiske hensyn, hensyn som er hva slags næringsvirksomhet det finnes i fylket eller i kommunen for den saks skyld. Og dette vil være litt forskjellig fra område til område.

Vi vet også at en annen stor utfordring er bedrifts-Norge som blir stadig mindre, altså antall bedrifter øker faktisk men antall ansatte i bedriftene blir stadig mindre. Dette skyldes ikke minst dette med privatiseringen og utflaggingen som har vært. Det betyr at vi har en kjempeutfordring. Har et forbund dårlig økonomi, så er ikke god økonomi å reise mange mil inn i en region som de har for å verve ett eller to medlemmer. Det er det du gjerne finner på bedrifter. Derfor har vi sagt at ok det forbundsløse LO kan vi ikke gjøre noe med i denne perioden. Så sier vi at kartellene selv har bestemt sin måte å håndtere det på. Der hvor vi virkelig bør sette inn støtet nå er på lokalplanet. Å sørge for at vi får en best mulig organisering på lokalplanet.

Ved inngangen til dette året hadde vi 139 LO-lokalavdelinger, og vi har nå 48 LO-sentre. Kongressen sa at målet var 65 LO-sentre. Jeg tror at det i den organisasjonsbyggingen vi nå snakker om, for å få mer liv i LOs lokalavdelinger, er veldig viktig at vi ser på noen sentrale spørsmål. Det ene er hvordan skal vi greie å skaffe mer penger til aktivitet. Forbundene har i

denne utredningen vært veldig klare og sagt at det er ikke snakk om å øke kontingenten lokalt. Forbundene vil ikke være med på å øke kontingenten lokalt og det har vi innsett at sånn er det. Men hva kan vi da gjøre? Jo, vi har i hvert fall sett på noen områder og det er hvordan utnytter vi egentlig ressursene våre? Vi har konstatert at vi har rundt i landet en rekke hus og eiendommer som denne bevegelsen eier og driver. Vi tror at det finnes veldig mye vi kan spare inn på hvis vi greide å utnytte disse eiendommene på en bedre måte sammen. At vi hadde laget et LO-hus, et Fagforbundets hus, et Fellesforbundets hus eller hva det måtte hete, hvem som måtte ha eiendom på vedkommende sted, og at de var så store at de kunne huse alle sammen, så kunne vi ha bokollektiver. Vi ser at det er galt når vi er rundt, og det har vi vært, og sett på noen steder hvor det faktisk det ligger hus og lokaler på rekke og rad bortover i gata som er eid og drevet av den samme bevegelsen. Vi tror at ved å sette i gang noen prosjekter på dette og få forbundene med på dette, som innstillingen foreslår, vil vi kunne komme langt på vei. Vi tror det ligger veldig mye penger her som vi kan gjøre noe med. Men vi er klar over at vi ikke foreslår at sånn er det og sånn skal det være. Det er ikke måten å gå frem på. Vi har med 25 forbund som eier ting og som disponerer ting og som styrer dette. Derfor så er det hele tiden snakk om at vi går fremover i et tempo som alle kan følge med på, men som samtidig gir mer til aktivitet i regionene og lokalt.

Det er viktig for oss også å se på hvordan kan vi greie å tilføre fornuftige oppgaver i LO-avdelingene og på LO-sentrene. Og da har vi jo sett at det er dårlig økonomi. Men det kunne være veldig greit hvis LO-avdelingen gjorde det, som er på stedet, som kjenner folk og som kanskje er de som lettest kan få folk til å organisere seg. Fordi det blir medlem av et fellesskap, et LO-fellesskap på vedkommende sted. Vi snakker ikke om å ta fra forbundene deres eiendomsrett i tariffavtalene, vi snakker ikke om å ta fra forbundene deres rett til å organisere. Men vi ser at det finnes en rekke felter og områder hvor vi opplagt bør ha mye å tjene på å kunne gjøre noe i et fellesskap. Og der hvor vi i tilfelle velger å ta dette som prøveprosjekter og ser hvordan vi får dette til å fungere, så vil det selvfølgelig i skje i nært samarbeid med forbundet hele tiden. Det er ikke snakk om at disse skal gjøre noe annet enn det som vi blir enige med forbundet at de kan gjøre. Jeg er overbevist om at den demonstrasjonen vi hadde når vi var på Rjukan, for eksempel, som vi fikk se der oppe. Den lokalavdelingen der oppe hadde utmerket godt greid å organisere de tre som det var snakk om på den fjellstua. Medlemmer i Hotell og Restaurant har ansvaret for tariffbrudd osv men oppfølgingen av medlemmene, servingen av medlemmene, det hadde den avdelingen greid utmerket. Det vet vi veldig godt. Og det er å få i gang hele dette samarbeidet som vi har, altså de mulighetene vi har i de ressursene vi har. Og vi har ressurser i eiendommer, men vi har også ressurser når det gjelder økonomi i forhold til antall mennesker som er i denne bevegelsen. Vi har jo sagt noe om antallet i denne innstillingen og det er klart at vi tror ved å samordne kreftene våre på noen områder kunne greid å utnytte dette på en bedre måte. Fått til samspillet mellom LO, LOs fylkessekretærer, lokalavdelingene og de berørte forbundene.

Derfor ser dere av innstillingen at veldig mye av det vi foreslår går ut på konkrete forslag som vil være for å styrke LOs lokalavdelinger, både anseelsesmessig men også reelt, for at det skal være mer interessant å jobbe med de faglige spørsmålene. Og vi skal være klar over at de som jobber med dette, de aller fleste av dem, gjør det på fritid. Det er en enorm dugnadsinnsats som finner sted rundt omkring. De har i det hele tatt en organisasjon med bortimot 850 000 medlemmer som er basert på profesjonalitet, men samtidig også på en enorm dugnadsånd, som vi har all grunn til å være stolte av og som er livsviktige for oss hvis vi skal greie å få en så stor organisasjon til å fungere godt også lokalt.

Jeg tror nok at den måte å angripe det på, altså at vi starter opp noen prosjekter, tar ut noen områder hvor vi mener at det er spesielt aktuelt å starte opp, vurderer disse effektene som vi får ut av dette og evaluere dette, for så å gå videre. Det tror jeg er en veldig god måte å kunne angripe disse spørsmålene på. Men som sagt, målsettingen er klar hele tiden, vi skal styrke det enkelte medlem og det enkelte medlem der hvor det befinner seg, og det må vi gjøre i et fellesskap. Jeg vil ikke bli misforstått på dette, for jeg vet at det er forbund som har et enormt godt apparat som server medlemmene sine. Men nå snakker vi altså om i det totale hele fellesskapet her. Og ikke minst for å dra med oss de forbundene som har en dårlig økonomi og som ikke har det samme godt utbygd regionsapparatet.

Vi tror at hvis vi nå kan gå videre på denne veien her, så vil vi kunne oppnå ganske raske resultater. Vi er interessert i å prøve ut, som dere ser av innstillingen, en rekke forskjellige typer prosjekter. Noen er allerede i gang. Blant annet har vi i gang et prøveprosjekt som går på dette med representasjon i forhold til LOs fylkeskonferanser, hvor 3 fylker er inne i bildet. Vi har i gang et forsøksprosjekt som dreier seg om utdanning, kursopplæring og tillitsvalgtutdanning på tvers av forbundstjenestene som er i Nordland. Slik at det er ikke sånn at ingenting har skjedd. Det er flere ting som er i gang allerede. Men jeg tror at det er viktig for oss, når vi skal se på dette, at vi kan greie å få dette helhetssynet rundt det.

Vi har i forslaget som dere vil se, det er jo 2,5 sider med forslag bak, foreslått at det blir en årlig fylkeskonferanse istedenfor to. Det er ikke for å spare penger, men det er som dere ser av punktet under at vi ønsker å bruke mer dette med dagskonferanser. Slik at man på fylkesplanet kan se om det er behov for spesielle dagskonferanser for å dra med seg de tillitsvalgte i bedriftene i større grad enn de greier på fylkeskonferansene. Men vi har sagt som hovedregel, for det kan være politiske situasjoner hvor LO-ledelsen finner det riktig, at i år er det viktig at vi kjører to fylkeskonferanser på grunn av at det er en politikk som vi må sørge for vi får kjørt sterkest mulig ut i fylkene. Da er det selvfølgelig anledning til det. Men vi har laget en åpning her for vi har sett at det har vært et behov for det.

Vi har en dissens i denne innstillingen. Dissensen går på et enkelt spørsmål, ellers så er faktisk hele utredningen enstemmig anbefalt. Dissensen går på spørsmålet om å ha en midlertidig LO-organisering, altså et spørsmål om å kunne oppta medlemmer som ønsker å bli medlemmer av LO, men kan tenke seg å være da i en midlertidig organisasjon inntil man får avklart hvor de i tilfelle skulle være. Det kunne for eksempel være, bare for å ta et eksempel, flygere som plutselig skulle bli medlemmer av LO, og så vet man ikke hvilket forbund man skal inn i og så vil det være en lang diskusjon i LO om dette her, og så kan de da være medlemmer av LO så lenge. Vi har i dag ordninger, som slippen i læringlebrosjyren vår, som går på rene verveblanketter, hvor vi vil få deg inn som medlem – de blir sendt til Organisasjonsavdelingen – og så blir de fordelt ut til de riktige forbundene. Vi synes nok, flertallet i utvalget, at disse to tingene kolliderte litt for mye med hverandre. Hvis vi skulle starte en midlertidig organisasjon i LO som direktelemmed, ut over den fleksible ordningen vi har, ville dette fort kunne bli litt krasj med det systemet med hvem er det egentlig som er medlemmer av LO. Jo, det er 25 forbund. Og da vil vi rive opp det systemet og det vil vi se være litt problematisk. Ikke bare litt heller. Det finnes representanter fra mindretallet her i salen, så regner med at de vil gi et bedre uttrykk for sine meninger enn det jeg kan gjøre. Det er i hvert fall litt av hovedskillene der.

Ellers vil jeg bare si til slutt at denne utredningen som nå foreligger har man brukt lang tid på. Ja, det har vi gjort, men vi har også satt oss veldig godt inn i hvordan systemene våre fungerer. Vi har blitt veldig godt kjent med hvordan LOs lokalapparat fungerer og hva man i

tilfelle bør gjøre som endringer. Vi har nå et veldig godt underlagsmaterieell som vi selvfølgelig vil bruke i det videre arbeid. Og det vi ber om nå er tillit til at vi går videre med disse sakene, at vi nå kan starte arbeidet med det slik at vi kommer i gang. Og at vi allerede på kongressen kan ha noen resultater å vise til om hvordan arbeidet har påbegynt og hvilke resultater man hittil har oppnådd. Jeg mener bestemt at på enkelte områder her finnes det muligheter for ganske raske resultater og at vi har alt å tjene på det. Men det får gjenstå å se.

Det jeg har lyst til helt til slutt er å takke utvalget, for det har vært en tålmodighetsprøve de luxe, og jeg synes det har vært en utrolig konstruktiv tid som vi har hatt sammen. Og ikke minst til Magne og Ståle som har gjort en fenomenal jobb som sekretariat for oss. Vi har sagt at mottoet for kongressen er "LO på din side – du bestemmer", det forplikter. Denne innstillingen forplikter, den forplikter oss til å sørge for at vi får en bedre lokalorganisering og at vi gjennom en bedre lokalorganisering får et mer levende tillitsvalgtapparat og et bedre serviceorgan for medlemmene – at man kan hjelpe medlemmene når de har problemer på en enda bedre måte enn det vi greier i dag. Det er en kjempeutfordring, men det er også en utfordring som jeg vet at denne organisasjonen er veldig godt i stand til å ivareta. Så med det tar jeg opp innstillingen og håper at vi får tilslutning til å jobbe videre med det. Takk skal dere ha.

Roar Flåthen:

Takk til deg, Finn Erik. Vi åpner for en debatt på punktet, hvis det er noen som har synspunkter, spørsmål eller annet. Men før vi slipper til debatten – jeg har bare fått en lapp på talerlisten nå og da vil det gå veldig fort hvis det ikke er flere. Jeg har fått en lapp fra Informasjons- og rådgivningsavdelingen og det går på at de skal fotografere alle kvinnene som er tilstede i representantskapsmøtet, inklusiv de som sitter i ledelsen. Men rent praktisk er det sannn at det kan kollidere med et møte som HK-klubben her i huset, og de som skal på det møtet må prioritere det. Det er uttrykkelig sagt fra klubbformannen, så hvis dere gjør noe annet så får dere ta det opp med ham. Rent praktisk så skal det skje umiddelbart etter representantskapets avslutning og at dere møter nede i lobbyen i Folkets Hus for å gå et sted som denne fotograferingen skal foregå. Da er den meldingen gitt.

Da er det flere som har meldt seg. Jeg begynner med den første som er Gro Standnes, representant nr 91 fra Skolenes Landsforbund. Vær så god, Gro.

Rep. 91- Gro Standnes, SL:

Kamerater!

Når vi har en organisasjonsdebatt, så diskuterer vi ofte økonomi og strukturer. Og det er jo to helt vesentlige pilarer i vår virksomhet. Det innledningsforedraget som ble holdt her og det grunnlagsmaterialet vi i dag skal ta stilling til, det mener jeg er perspektivrikt og tilfredsstillende. Men det er like viktig å ha en debatt og en bevisstgjøring om våre holdninger som tillitsvalgte. Det er utrolig viktig. LO har prinsipper og idealer som godt kan oppsummeres sannn som kunstnerprisvinneren Jensen uttrykte det før i dag; den som solidariserer seg nedover gjør det rette. Dette er en enkel, men svært ambisiøs målsetting. Og vi må være klar over at det ikke alltid, dessverre, lykkes oss å følge opp dette. Det skjer for ofte at vi som tillitsvalgte lett blir en del av det systemet vi forhandler i og arbeidsmiljøet som tillitsvalgte. Og resultat: vi glemmer medlemmenes situasjon. Et eksempel på dette kan jeg dessverre hente fra årets oppgjør innen tariffområdet Oslo kommune. Her har både forbund i og utenfor LO, mitt eget og meg selv innbefattet, anbefalt et resultat som går ut over

barnehageansatte. De er kvinner, de er lavlønte, de fagarbeidere og høyskolegrupper og de er unge. De tilhører samlet sett alle de gruppene LO sier vi skal prioritere. Og vi har altså klart å anbefale et meklingsresultat som gjør at nettopp den gruppen mister retten til 9 dagers tjenestefri med lønn per år i tillegg til ferien som de har. De mister de 9 dagene mot 3 lønnstrinn, det vil si 9 000 kroner i året. Det disse barnehageansatte spør seg er: hva skal vi med fagforeninger da, når vi som barnehageansatte blir i mindretall ved alle uravstemninger, og vi ikke får den solidariteten fra andre grupper innen samme tariffområde, som har fått et godt resultat?

Vi har altså stilt oss i en sannn posisjon at alle som jobber i Oslo-barnehagene, alle gruppene, stiller seg det farlige spørsmålet: hva er vitsen med å være organisert? Selvsagt kan vi gi dem svar tilbake. Vi kan liste opp. Men det viktigste er at vi nå tenker igjennom vår politikk sannn at det ikke er den, nettopp politikken vår, som fører til at folk stiller dette farlige og for fagbevegelsen dette drepende spørsmålet: Hva er vitsen med å være organisert? I vår politikk, kamerater, må vi vise at det er et stort poeng å være organisert.

Rep. 93 – Arne Klausen, NTL:

Dirigent og Representantskap!

Jeg er enig i utredningens oppfordring til forbundene i offentlig sektor om å vurdere LO Stat og LO Kommunes fremtidige rolle. Ikke så rart. NTL vedtok i sitt landsstyre i forrige uke å fremme forslag om dette for LO Stats vedkommende, selvfølgelig, til LO Stats representantskapsmøte i slutten av november i år. Resultatet av en slik utredning vet vi ikke noe om, men muligens vil resultatet bli som i denne utredningen at vi kjenner oss selv og vår organisasjon og bakgrunnen for den og hvordan den virker bedre. Som forholdet til LO Stat, for vårt vedkommende, gjelder også lokalapparatet. Vi i NTL ønsker at flere av våre lokale tillitsvalgte engasjerer seg i LO lokalt. Det virker imidlertid som om de fleste tillitsvalgte i NTL stopper engasjementet for fellesskapet i LO Stats fylkesorganisasjoner. Altså kan det virke som om LO Stat lokalt virker som et filter mot engasjement i LO lokalt istedenfor en sluse inn i. Dette taper både NTL og LO på.

Et annet forhold som er en barriere for lokale NTL'eres engasjement i LO lokalt er økonomien. Det er et sware brev for LO å få inn kontingenten og det er et sware brev for NTL'erne å holde oversikt over hvilke medlemmer som tilhører hvilke lokale LO'er, for de geografiske grensene er ikke de samme. Jeg har inntrykk av at de fleste har gitt opp. Vi har ingen løsning her, men vi vil diskutere dette internt i NTL og senere gjerne med LO.

På side 12 er det et avsnitt om direkte medlemskap i LO som også Finn Erik var innom. Jeg kan ikke skjønne at ikke alle i Organisasjonsutvalget kan slutte seg til Turid og Knut Liljbergs forslag om en ordning med direkte medlemskap i LO i påvente av en avklaring av hvilket forhold de skal plasseres i permanent. For det er jo slik i dag, og som også Finn Erik henviste til, slippen i denne læringlebrosjyren. Særlig for små bedrifter hvor det ikke er organiserte og ansatte fra før, må dette være rette måte å få medlemmer i LO-forbundene på. Det virker for meg som om henvisningen til et ryddig organisasjonsforhold i LO, altså at det er de 25 forbundene som er LO-medlemmer, den er svært vikarierende. I tunge stunder tenker jeg at den holdningen flertallet i utvalget gir uttrykk for gjenspeiler kampen om medlemmene. Og det må det bli slutt på. Det blir ikke flere medlemmer i LO av at vi sluss oss imellom. Vi har flere medlemmer i LO-forbund som skulle vært i NTL, men som har valgt andre forbund på grunn av lokale forhold. Det har vi akseptert. Det er bedre at de er i LO enn i konkurrerende

organisasjoner. Dessverre har vi møtte holdninger i andre forbund som går på at de heller sluser folk over i YS enn å akseptere at de går til NTL på grunn av lokale forhold.

Til slutt – i fellesinnsatsen for å rekruttere til LO er felles innsats overfor langtidsutdannede. I NTL er vi i hvert fall sikre på at vi må ha et organisasjonstilbud med et godt innhold til langtidsutdannede. Vi trenger langtidsutdannede medlemmer i fremtiden for å ha en sterk organisasjon som kan ivareta de lavlønnes interesser. Takk.

Rep. 41 – Mona Hagen, HK:

Representantskap!

Først vil jeg takke for en fin utredning. Det er mye positivt som kommer frem her. Men jeg beklager på det sterkeste at man ikke har funnet frem til løsning på de økonomiske utfordringene som LO lokalt og LO-sentrene står overfor. Jeg tilhører LO i Moss og omegn og i Moss har vi greid gjennom lokale midler å ha en person ansatt og derigjennom den aktiviteten og den servicen som vi mener at medlemmene fortjener. Det har vi maktet siden 1997 og ut 2003. Vi gjør fortsatt det vi kan for å tjene penger på driften vår, men jeg er redd vi kommer til kort. De lokale fagforeningene som er igjen i vårt distrikt, de har ikke så mye mer å bidra med, dem. Vi påtar oss oppgaver for AOF og lignende. Jeg er redd det kan komme til å koste oss veldig mye arbeid uten at det helt betaler seg økonomisk. Den tiden vi er ute og gjør disse oppgavene, så står LOs servicekontor i LO-senteret vårt tomt. De tillitsvalgte som er aktive i lokalorganisasjonen har en jobb de skal gjøre, de er ofte tillitsvalgte i egen bedrift, samtidig som de er tillitsvalgte i egen fagforening. Det kan ikke være meningen at det skal være pensjonister og uføretrygdete som skal gjøre jobben for oss. Noen må tilrettelegge for det viktige arbeidet som skal gjøres også ute i lokalorganisasjonene. Takk.

Rep. 101 – Torbjørn Reigstad, NTF:

Dirigenter, kamerater!

Jeg har lenge sett frem til denne utredningen som denne komiteen skulle komme med. Og jeg hadde håpet at den skulle bære bud om en ny politikk som gjorde at vi var i stand til å tilpasse vår organisasjon de kravene medlemmene stiller til oss i fremtiden. Dessverre må jeg få lov til å si at jeg ble skuffet når jeg leste denne innstillingen. Min oppfatning av den er at vi i denne innstillingen gjør som vi har gjort i tidligere innstillinger og som vi pleier å gjøre. Det er dessverre at vi går rundt grøten uten å gå inn i materien, uten å være villig til å ta opp vanskelige problemstillinger og få gjort noe med dem, slik at vi er i stand til å tilpasse vår organisasjon de krav som medlemmene stiller. Det er spesielt et par punkter jeg har lyst til å ta opp i den sammenheng. Det ene punktet er lokalorganisasjonene. Jeg hører Finn Erik sier, og jeg kan lese det i innstillingen, at vi skal styrke lokalorganisasjonene. Problemet mitt når jeg leser innstillingen blir at jeg ikke finner noen konkrete virkemidler som gjør oss i stand til å styrke lokalorganisasjonene i virkeligheten. Situasjonen ute i den lokalorganisasjonen som jeg kommer fra er at vi registrerer at det er veldig vanskelig å rekruttere tillitsvalgte fra forbundene til å ta på seg verv i lokalorganisasjonene. Det er veldig vanskelig å få folk til å ta på seg tillitsverv. Vi ser også at flere og flere forbund stiller seg spørsmål til hva vi skal med disse lokalorganisasjonene. Man stiller spørsmål til kontingenten man betaler. Får man i virkeligheten igjen det man betaler inn til disse lokalorganisasjonene? Og vi ser også at flere og flere forbund mener at de klarer seg best alene uten lokalorganisasjonen. Det er virkeligheten der som jeg kommer fra. Så er spørsmålet: Hvilke virkemidler kan vi sette i verk for å få gjort noe med dette? Jeg tror at skal vi klare å gjøre noe med det, må vi være villige til

å sette oss ned og gi lokalorganisasjonene et virkelig ansvarsområde å jobbe med. Forbundene må være villige til å bruke tid og ressurser på lokalorganisasjonene. Og den viljen ser jeg dessverre ikke i dag.

Så er det en ting til som jeg hadde håpet på når jeg skulle sette meg ned å lese denne innstillingen. Og det var at vi var i stand til å sette oss ned og diskutere hva vi gjør i bedrifter der det er organiserte i flere LO-forbund. Jeg kommer selv fra en bedrift som heter Gaia Trafikk som er en sammenslåing av en privat og en offentlig bedrift. Der er det fortsatt to organisasjoner. Samfunnet rundt oss forstår ikke at ikke vi er i stand til innen familien å ordne opp i dette. Dessverre registrerer jeg også i denne innstillingen at vi går rundt grøten, vi er ikke villige til å sette oss ned å diskutere problemet og få gjort noe med det, og tilpasse oss den virkeligheten vi lever i. Takk.

Rep. 12 – Trond Berg-Hansen, EL&IT:

Dirigent er, kamerater!

Jeg må først si at i motsetning til siste taler, så er jeg ganske fornøyd med organisasjonsutredningen. Jeg skal komme litt tilbake til hvorfor. Jeg har selvfølgelig også et men, det er derfor jeg tar ordet i utgangspunktet. Når jeg leste punkt 4 som handler om kartellene, og kanskje mye da om LO Stat, så synes jeg det rett og slett var litt for tynt. Jeg savner veldig mer om NAVO som jeg endt opp i og har vært i en del år. Så er det litt typisk da, når man har gått hele veien fra å være tillitsvalgt i Televerket til å bli tillitsvalgt i Telenor og nå er tillitsvalgt i Bravida, så har man gått hele veien fra Staten og til det jeg mener er privat sektor. Bravida er jo ikke noe annet enn privat sektor. Allikevel er jeg medlem av LO Stat. Jeg skal prøve å forklare det jeg synes mangler i denne utredningen. For det er sånn at når LO Stat fikk det formelle eierskapet til hovedavtalen og overenskomstene i NAVO, når den arbeidsgiverorganisasjonen ble startet som jeg mener var i 1995, førte det til at LOs medlemmer og forbund i de tidligere statlige selskapene fortsatt er i LO Stat, uansett om de aller fleste bindingene til Staten er borte. Det eneste som er igjen er kanskje en prosentmessig eierandel. Alt som har med tjenestetvistlov eller tjenestemannslov har ikke noe med det å gjøre. Du er ikke medlem av Statens Pensjonskasse engang. Og i tillegg er det sånn at disse selskapene og de ansatte LO-medlemmene i dem konkurrerer i et privat marked i privat sektor. Allikevel så er vi medlem av LO Stat og det sier noe om et grunnleggende problem som LO har i sin organisasjonsstruktur. Nettopp derfor blir jeg veldig enig i konklusjonen i punkt 4. Det er noe av grunnen til at jeg er litt fornøyd med dette her. Det står nemlig det at det har ingen hensikt å bygge LOs fremtidige organisasjonsstruktur på karteller. Jeg synes det er ganske kraftfull konklusjon, det går vel ikke an å komme så mye lenger uten å vedta at kartellene skal legges ned. Og det kan kanskje hjelpe forrige taler også. Men det som blir viktig nå, og som er den utfordringen vi får i LO Stat, er selvfølgelig å omdanne dette kartellet, fra å være et medlemskartell med en ganske tung historie og også ganske mange ansatte, til å bli sannsynligvis en forhandlingsoverbygging. Og det skal vi klare uten at noen verken medlemmer, ansatte eller noen av forbundene blir usikre på fremtiden eller føler seg overkjørt. Det blir spennende. Det håper jeg, og det er jeg ganske sikker på, at vi fra EL & IT Forbundet skal klare å bidra til. Takk.

Rep. 20 – Aud Stråbø Riise, FF:

Kamerater!

Jeg synes at alt blir som før. Det er en forferdelig tung koloss. LO er det i virkeligheten. Og det er for så vidt Fellesforbundet også. Tiden endrer seg og det går forferdelig fort. Og skal du

innom disse leddene med politiske saker så nytter det ikke. Jeg sitter som politiker også, og har erfaring i så måte. Vi får papirer og saker veldig kort tid før møtene skal holdes. Du når rett og slett ikke å diskutere så veldig i fagbevegelsen. Du når enkeltpersoner. Jeg er veldig enig med Reigstad i det han sa om de lokale leddene og det samme med Mona Hagen. Hvem er det som sitter ute? Det er stort sett tillitsvalgte som gjør det på fritiden. Og når jeg ser det utvalget også har jobbet med i denne saken, så er den veldig topptung. Det kan ha sin naturlige forklaring, men det hadde vært stor fordel at noen av disse fritidstillitsvalgte hadde vært med. Da tror jeg nok at man hadde fått forskjellige andre momenter inn i dette her. Så skal det oversendes Sekretariatet etterpå og da havner det nok i en skuff igjen. Det er masse særinteresser ute og går og da ender det sånn som dette. Jeg lurer litt på hvorfor man knytter alt opp til fylkene, når en vet at den politiske debatten går på regioner. Hvorfor skal vi ha distriktssekretær i hvert fylke? Man kunne delt det mer inn og heller hatt LO-sentrene. Jeg sitter selv i distriktskommisjonen og jobber med mye av disse sakene her som vi innebefatter og da synes jeg at dette henger langt etter.

For min del forholder jeg meg først og fremst til Fellesforbundet. Vi er så heldig å ha en sterk organisasjon. Det er sjelden jeg er innom LO og jeg sier det åpent og ærlig. Jeg har mer enn nok med det jeg har, for å si det sånn. Jeg føler også at det er dobbeltløp mange ganger. Det krasjer mellom LO og forbundene. Det så jeg heller ikke at det er tatt så mye hensyn til. Jeg har selv vært fagforeningsleder og er avdelingsleder. Selv kommer jeg fra Jern og Metall, men jeg har alle de områdene som er omfattet i Fellesforbundet i min avdeling. Og det går på fritid også. Nå har vi slått oss sammen til en større enhet for å matche kravene ute. Medlemmene tenker ikke LO, medlemmene tenker sitt fagforbund. Jeg skal gi et konkret eksempel. Det var ansatte i en bedrift på fiskeoppdrett som ønsket seg inn i Fellesforbundet, for vi var de nærmeste, NNN var langt vekk. NNN gjorde selvfølgelig krav på sitt og det var mye klabb og babb frem og tilbake og så klages det på at folk ikke organiserer seg. Det første du møter er at du må krangle internt og da blir det håpløst. Enden på visa var at de ble tilsluttet NNN på klubbnivå og på avdelingsnivå i Fellesforbundet. Så deler de på kontingenten. Men det blir verken fugl eller fisk.

Jeg skulle ønske vi hadde hatt et industriforbund som vi begynte med på 1920-tallet. Ikke minst politisk. Hvem er det som snakker industripolitikk, hvem setter det på dagsorden? Når en ser all utflaggingen og resultatet av oljeindustrien gjør at fastlandsindustrien har tapt enormt. Det gjelder oljeproduiserende land, men Norge er en versting i så måte. Nå når jeg sitter i distriktskommisjonen så diskuterer vi i hvert fall mye verdiskapning, og jeg håper at vi kan ta fatt i det. Tenk om vi kunne hatt litt mer temamøter om det, istedenfor disse "må"-oppgavene. Jeg håper at dere kan tenke litt på det også.

Rep. 97 – Tone Rønoldtangen, NTL:
Dirigent, Gerd-Liv!

Jeg vil starte med å reklamere litt for et privat korstog jeg har startet. Og det å skifte ut det tradisjonsrike, men dog så maskuline, ordet kamerat med venn. For det er kjønnsnøytralt og det omfatter oss alle og det kanskje være med på å flere inn favnen. Så derfor, venner, jeg kommer fra Forsvaret. Jeg organiserer sivilt ansatte i Forsvaret. Det gikk en proposisjon gjennom i Stortinget i forrige uke hvor et av resultatene blir en storstilt privatisering av støttetjenester. Det står at privatisering av støttetjenester skal bidra til å finansiere den videre modernisering av Forsvaret. Det er altså ikke små områder eller små beløp som skal ut fra det offentlige over til det private. Men clouet er jo at tjenestene skal fortsatt utføres. Det skal utføres på den samme arbeidsplassen, på den samme kontorpulten, på det samme lageret, på

den samme rullebanen, forhåpentligvis i mange tilfeller av de samme folkene, men de skal ikke lenger ha den samme arbeidsgiveren. De er ikke lenger en kollega, de er bare en som er tilstede og leverer tjenester. Dette oppleves veldig tøft av mange. Og midt oppe i den vanskelige hverdagen, etter at vi til slutt har måttet innse at vi har tapt kampen mot privatisering, hva gjør vi i NTL da? Jo, da sparker vi dem jammen ut av NTL også, vi vil ikke ha dem mer. Vær så god, du tilhører ikke de vi skal ta vare på i fremtiden. Du har fått en ny arbeidsgiver, en privat arbeidsgiver, vær så god over til et annet forbund. Et annet forbund som er totalt ukjent for vedkommende. Det vil si, i beste fall går de over til et annet forbund. Erfaringer viser at mange heller går over til å bli uorganiserte i sånne situasjoner. For det er vanskelig. Medlemskapet i fagforeningen er en stor støtte og trøst i vanskelige tider og bli sviktet også på det området det er vanskelig. Og det er forferdelig vanskelig å forklare. Det er veldig vanskelig å forklare de skarpe grensene vi har mellom forbundene i LO i dag. Jeg har et par episoder som ligger bak i historikken. Vi har hatt en liten konflikt med Fellesforbundet når det gjelder medlemskap, vi har hatt noen oppklaringsmøter med FLT og jeg må vel innrømme at her har vi både vært den snille og den vanskelige. Ingen forbund som er bedre enn andre akkurat på det området her.

Er det sånn vi skal ha det i fremtiden? Er ikke tiden nå inne til å tenke litt annerledes? Et par av de som har vært oppe her før meg, de har kanskje sett på problemstillingen fra en litt annen vinkel. Her er det mye som er avhengig av ståsted. Men totalt sett, hvis vi skal tenke på LO og medlemskap i LO og få flest mulig medlemmer i LO, så tror jeg at vi må gå bort fra å tenke på forbundsgrensene som vi gjør i dag. Finn Erik sa innledningsvis at tiden ikke var moden for å gå inn for et forbundsløst LO. Jeg beklager det, men jeg håper at flere og flere begynner å få det i bakhodet at det må være veien å gå. Men når vi går langs den veien, sakte men sikkert, mot målet, så kan vi kanskje ta noen små, små skritt i retningen. Og jeg tror det som skjer i offentlig sektor i dag, hvor flere og flere områder blir privatisert, så må vi begynne å tenke og tørre tanken på kanskje å utvide definisjonen på offentlig sektor. Kanskje skal vi si at offentlig sektor også omfatter de områdene som blir finansiert av det offentlige ved konkurranseutsetting, sånn at medlemskapet kan følge medlemmene så lenge i alle fall de er på den samme arbeidsplassen, så lenge det er bare arbeidsgiveren som er annerledes. Og så må vi parallelt med det sloss for at tariffområdet følger den ansatte, også når det blir over til private arbeidsgivere som er den eneste måten vi kan kjempe mot tariffhopping og sosialdumping på. Takk.

Rep. 46 – Øystein Eriksen, HRAF:
Kjære kamerater!

Det er artig det med kamerater. Vi hadde det oppe på vårt landsmøte i 1999 om vi skulle bytte ut kamerater med venner, venninner etc. Og som de fleste vet så er det flest kvinner i vårt forbund og det var helt klart at kamerater skulle stå. Artig sak.

Jeg synes det var veldig mye positivt Finn Erik Thoresen sa. I forhold til å få nærhet til medlemmene, prioritere lokalplanet, det synes jeg vi har gjort alt for dårlig til nå. Så kan man jo bestemme seg om man skal snakke om alt det som går galt eller ta opp det som går bra. Jeg er av den oppfatning at man lærer mer av det som går bra. Vi har et veldig godt og bra prosjekt på Gardermo-huset hvor det er flere forbundsområder som har gått sammen og jobber sammen der oppe. Det er ansatt et menneske, Sissel Veholt, som gjør en kjempejobb på tvers av forbundsgrensene. Og skoleringsbiten der oppe er eksepsjonelt bra. Det er fullt på de kursene som blir satt opp og det siste kurset som ble satt opp nå om forhandlingsteknikk var det folk som måtte bli avvist. Og det er jeg vanligvis ikke vant med at det møter veldig mange

opp på kursene, men det er noe som virkelig har truffet riktig. Det var et 2-års prosjekt. Vi hadde møte for en liten stund tilbake og det var snakk om å forlenge prosjektet til kongressen og la kongressen beslutte hva de ville gjøre med LO-sentrene. Vi som er der oppe har sagt at vi vil gjerne beholde det og det er et spleiselag for å beholde den ansatte der. Og håper at det på kongressen blir gjort vedtak som gjør det permanent og også at det kan brukes som eksempel på de andre LO-sentrene. For dette er virkelig noe som virker og det er noe som medlemmene setter veldig stor pris på i alle forbundsområdene som er tilsluttet der oppe. Så jeg håper virkelig at det fortsetter og at vi kan bruke det som eksempel ellers også.

Helt til slutt vil jeg takke alle for støtten til Hotell og Restaurant og gratulere alle andre som har kommet i mål med sine oppgjør. Takk skal dere ha.

Rep. 8 – Jan Klemetsen, NAF:

Dirigent, Representantskap, kjære kamerater!

Det er viktig med en sterk fagbevegelse som kan sette dagsorden. Fagbevegelsen former fremtiden og det er derfor viktig at det lokalt og sentralt drives en kontinuerlig organisasjonsutvikling for at vi kan være mest mulig slagkraftige. Jeg vil takke Finn Erik for en god gjennomgang. Det er mange gode forslag i utredningen, ikke minst i forhold til ressursbruk. Norsk Arbeidsmandsforbund har ved de siste LO-kongresser satt forbundsløst LO på dagsorden. Men dessverre, tiden er nok ennå ikke moden for det. Selv om LO som organisasjon er radikal på en rekke områder, er de meget konservative når det gjelder større organisasjonsmessige endringer. Men med de mange spennende sammenslåingsprosesser som kanskje kommer, vil vi kanskje med tid og stunder få oppleve et forbundsløst LO. Ellers er jeg meget glad for siste forslag på side 26 om at LO tar initiativ til samtaler for å komme frem til et bedre samarbeid mellom LO i Oslo og LOs 5 lokalavdelinger i Akershus og LOs distriktkontorer. Takk.

Roar Flåthen:

Da har ikke jeg flere på talerlista og regner med at debatten er avsluttet på dette punktet og gir ordet til Finn Erik for en oppsummering. Vær så god, Finn Erik.

Finn Erik Thoresen:

Jeg skal kommentere noe av det som er sagt, ikke alt. For en del har meninger og det må man få lov til å ha, og det får stå for ens egen regning.

Man har vært inne på holdninger. Det med vitsen med å være organisert. Det er klart at det det hele dreier seg om. Og det er jo det egentlige arbeidet i dette utvalget har dreid seg om også. Om hvordan skal vi greie å ha en organisasjon som kan fange opp når det skjer ting lokalt. Vi husker alle for noen år tilbake kampen om ververiet på Mosjøen i full gang og den varte i ganske lang tid hvor Fellesforbundet var veldig sterkt involvert, LO Mosjøen var veldig sterkt involvert og hvilket samhold det skapte der opp i kampen mot en ytre eller indre fiende, eller hva man skal si. I den type tilfeller hvor kommunen går bort og setter ut hele rengjøringen for eksempel, sier til den ansatte at setter ut rengjøringen til et annet firma eller privatiserer. Det er klart man har behov for noe man kan stå sammen om. Og det er derfor det er så viktig at man har noen lokalt i regionene som tar med seg fana si og kommer og stiller opp og viser at man godtar ikke urettferdigheter, man er villig til å sloss for andre. Og det er det som er så viktig i denne bevegelsen vår og det er derfor vi må gjøre hva vi kan for å prøve å skape en

enda mer livskraftig LO-organisering lokalt. Jeg mener veldig dypt og veldig bestemt at det er det vi gjør ved denne innstillingen. Og jeg tror at med den debatten som har vært nå i det siste halvåret rundt Arbeidslivsutvalget, rundt Pensjonskommisjonen – se det utrolige lokale engasjementet som har vært når vi har vært rundt på LOs fylkeskonferanser. Vi har jo møtt en indignasjon og en glød som det har vært veldig lenge siden vi har sett. Og det er akkurat den vi er nødt til å ta vare på og bruke i det godes tjeneste.

Når det gjelder dette med direkte medlemskap, bare for å ta det litt til, så mener flertallet at vi har dette liggende inne. Sånn som systemet fungerer i dag så er jo slik at kommer en lokal LO-avdelingsleder på Mosjøen eller hvor det måtte være, eller en av oss og er rundt på bedriftsbesøk, vi er på måte, og så kommer det noen bort og sier at "Du, vi er et par stykker som jobber der og der, vi er ikke organisert". Ja, så finnes det altså noen sånne blokker som man kan melde seg inn på umiddelbart hvor det ikke står noen forbudsnavn. Og det er de vi da sender inn til LOs organisasjonsavdeling. Det er mulig at disse blokkene er en godt bevart hemmelighet og at vi er for dårlige rett og slett med å bruke de, og det må vi sørge for å gjøre noe med. Vi har faktisk det systemet. Men det systemet det var snakk om nå, det var det vi var redd for kunne fort bli de forbundsløse forbund. Altså at du ikke har noe forbund og at det kan vare over veldig lang tid og skal man da inn i en eller annen organisering, ja da er det en rekke praktiske ting som kommer inn i bildet, og den var vi litt mer engstelig for.

Så er det en annen myte som har festet seg litt, og det er at denne bevegelsen vår er så konfliktfylt. Vi gjør ikke stort annet enn at vi driver og har konflikter og organisasjonstviser med hverandre. Men det er ikke så veldig sant, altså. Nå er jeg leder av Organisasjonskomiteen også, de som skal sitte og være sånn trafikkpoliti, og det jo faktisk sånn at de aller fleste sakene blir løst av forbundene seg imellom. Det greier man faktisk å finne en ganske fornuftig løsning på. Og så er det noen saker som går til Organisasjonskomiteen, men da har pinadø blitt færre og færre. Komiteen må stadig avlyse møter på grunn av at det ikke er saker, og det er jo glimrende. Det finnes ikke noe bedre enn det. Det med å tro at vi er så veldig konfliktfylte, ikke gjør det, for det er vi egentlig ikke. De aller fleste problemene finner vi løsninger på.

Det er helt klart at denne innstillingen, og det sa jeg også innledningsvis, gir ikke svar på alle spørsmål. Den gir ikke svaret på hvordan vi kan få, altså får vi så og så mye penger eller får vi det ikke, til LO-sentrene, til drift osv. Vi har sagt at det finnes penger i systemet, vi må frigjøre mer fra drift til aktivitet og det er det vi er nødt til å jobbe videre med. Det må vi forhold oss til når forbundene veldig klart har sagt ifra at det ikke finnes muligheter for å gå veien om kontingentøkning, for eksempel. Da må vi finne frem disse midlene på annen måte. Alternativet var jo at LO skulle overta det totale ansvar og det tror jeg ikke ville vært særlig heldig. Jeg vil også bare bemerke at vi har også prøveprosjekter på dette området i gang. Både i Moss og på Notodden har vi prøveprosjekter på disse LO-sentrene for å se ved noe støtte, hvordan kan man da fokusere på aktivitet isteden og hva slags aktivitet er det da man kan få fokusert på. Og vi ønsker å gå inn på flere steder og nettopp sette i gang denne type prøveprosjekter, slik at vi ser at ok i Moss så greide de å få til det og det på grunn av at de fikk noen midler til rådighet. Men da nytter det ikke å sette seg ned og si at alt er så håpløst, at vi greier ikke å finne løsning på noe som helst. Vi må prøve å finne det positive i det og hvis vi ikke greier det, da er ikke det veien å gå. Vi tror at det finnes mye å gjøre her.

Torbjørn, du sa at du var skuffet og det har du selvfølgelig rett til å være hvis du hadde store forventninger. Men som sagt man merker veldig godt at det er 25 forbund som er LO og at man skal ha til kompromier. Kompromier er ikke galt, altså, for når 25 forbund skal lede

sammen så må vi også kunne greie å lage noen veier vi går hvor man kan gå i fellesskap. Men bare det at forbundene nå har sagt at ja de er villige til å være med på prosjekter hvor vi ser på dette med samboerskap og den slags for å frigjøre mer midler, at de er villige til å se på dette med hva kan vi bruke LO-sentrene i et fellesskap mer positivt til. Jeg er helt overbevist om at i kjølvannet av dette ligger det mye positivt.

Trond, du var blant annet innom dette med NAVO. Det finnes noen områder som ikke vi har gått så dypt inn i og det har vært veldig bevisst fordi Roar leder et utvalg som ser på dette med tariffavtalenes omfangsbestemmelser og der er det utredet veldig mye rundt både arbeidsgiverorganisasjoner, tariffavtalesystemer og alt sammen, og vi har ikke ønsket å gå inn i det samme området, når den utredningen allerede foregår. Derfor har vi vært litt mer i utkanten av det, men allikevel hatt det med oss.

Det er riktig at vi har sagt at vi kan ikke bygge LOs fremtidig organisasjonsstruktur på karteller. Det kan vi ikke. I 1993/1994 gjorde man vedtak på at det skulle man gjøre, men nå har altså to av dem selv lagt seg mer eller mindre ned og dermed så har vi ikke den samme situasjonen. Men det betyr ikke at ikke forbund som ønsker å samarbeid gjennom et kartellsystem i forhold til for eksempel tariffpolitikk utmerket godt kan gjøre det. Det er det selvfølgelig full anledning til, men det må forbundene avgjøre selv, for det er forbundene som har eiendomsretten til kartellet. De holder på med prosjekt på det området også, som FAFO er innblandet i.

Jeg vil si at når det blir sagt at dette utvalget er topptungt, så har det selvfølgelig vært det hvis man da sier forbundsrepresentanter, så blir det jo litt sånn topptungt. Men det har vært med en lokalrepresentant her også, og hvis man tror at Ulf Ulrichsen er et gissel, så kjenner man Ulf veldig dårlig. Han har vært meget hørbar i denne utredningen og har også vært med å gå inn for det som nå foreligger, nettopp fordi han også har veldig stor tro på det. Men jeg vil si i tillegg til det, for jeg vil ikke bruke Ulf som noe gissel, så har vi vært rundt på veldig mange steder og fått inntrykk og fått meninger fra veldig mange som driver og jobber med disse spørsmålene her. Så jeg mener at det er en veldig god og solid bakgrunn vi har. Og så er det klart at man kan selvfølgelig tro at alt blir som før og at det er litt svart, men den finske forfatterinnen Tove Jansson har sagt det veldig godt en gang i tiden: "Hvem skal trøste knøttet ved å si at det især om natten er det sorte mye mørkere enn der?" Og sånn er det noen ganger. Det finnes liksom mulighet til å tenne noen lys og vi mener at vi faktisk har tent noen lys. Og vi mener faktisk at vi når vi har fått forbundene samlet med på alle de forslagene som nå foreligger, ikke minst med intensjonen om å virkelig gå inn og gjøre et solid arbeid på lokaleplanene for å se hvordan vi kan greie å skaffe midler tilveie, hva man kan overføre av fullmakter og myndighet lokalt, så finnes det veldig mye positivt her.

Jeg veldig optimistisk i forhold til det som nå foreligger og jeg tror at vi skal greie å få til veldig mye bra ut av det. Og hvis vi ikke greier det, så har jo dere all verdens anledning ikke minst i forhold til kongressen å komme tilbake igjen til dette her. Takk skal dere ha.

Roar Flåthen:

Da gjenstår den formelle behandlingen og vi har forslag på at utredningen oversendes Sekretariatet til oppfølging. Kan Representantskapet være enig i det? Det Representantskapet.

Da vil jeg bare få lov til å takke for godt samarbeid med Representantskapet og overlater ordet til Gerd-Liv.

Avslutning

Gerd-Liv Valla:

Representantskap!

Først en takk til Roar for fin og stødig møteledelse. Og så en takk til de som har lagt praktisk til rette for Representantskapet med Kåre i spissen.

Jeg skal være veldig kort. Vil bare ønske de som har gjenstående forhandlinger og meklinger lykke til og vi følger dere og vi er glade for de resultatene som er oppnådd og vi håper at de går bra i det videre.

Så får jeg helt til slutt takke dere for godt samarbeid, ønske dere lykke til med det faglige arbeidet. Vi gleder oss til vi skal starte kampanjen "Du bestemmer – LO på din side" til høsten og gleder oss til å se dere igjen på barrikadene da.

Ha en riktig god sommer. Vel hjem og møtet er hevet!

Navnefortegnelse over representanter
Til
LOs Representantskapsmøter

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1. Eva Grønseth

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

2. Jarle Molde Vararepresentant
3. Trygve Westgård
4. Jorunn Egeland

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

5. Forfall representant og vararepresentant
6. Kjell Borglund
7. Helge Haukeland
8. Jan Klemetsen
9. Eva Jenssen

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

10. Tore Gulbrandsen
11. Tove Johansen Ikke til stede
12. Trond Berg-Hansen Vararepresentant
13. Åge Blummenfelt Ikke til stede
14. Jarle Eide
15. Svein Davidsen

FELLESFORBUNDET (FF)

16. Hans-Christian Gabrielsen
17. Steinar Karlsen
18. Anne Marie Pettersen
19. Liv S. Christiansen
20. Aud Ståbø Riise
21. John Erik Ullestad
22. Åsmund Dybedal Vararepresentant
23. Vidar Brynsplass
24. Arthur Isak Vorren
25. Boye Ullmann
26. Kari Tyldum
27. Kåre Leira
28. Arne Hagen
29. Ole Pedersen Ikke til stede

FELLESORGANISASJONEN FOR BARNEVERNSPEDAGOGER, SOSIONOMER OG VERNEPLEIERE (FO)

30. Siv Karin Kjellmoen
31. Gry Tjernshaugen Vararepresentant
32. Ingri-Hanne Brønne

NORSK FENGSELS- OG FRIMSORGSFORBUND (NFF)

33. Roar Øvrebø

NORSK GRAFISK FORBUND (NGF)

34. Gry Benedikte Sterner Vararepresentant
35. Forfall representant og vararepresentant

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

36. Karin Torp
37. Stein Kristiansen
38. Bjørn Mietinen
39. Grete Selvik
40. Mona Hagen
41. Ingrid Woldengen
42. Helen Johansen
43. Turid Sundsetvik Ikke til stede

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET (HRAF)

- 44. Clas Delp
- 45. Claus Jervell
- 46. Øystein Eriksen

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

- 47. Kjell Atle Brunborg Ikke til stede
- 48. Øystein Sneisen

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND (NKIF)

- 49. Liv Undheim
- 50. Frank Bakke
- 51. Ivar-Kristian Kaalstad
- 52. Live Kr. S. Skistad
- 53. Arnfinn Miland

FAGFORBUNDET

- 54. Freddy Lindquist Vararepresentant
- 55. Inge Mellemsether Vararepresentant
- 56. Nina Solem
- 57. Vidar Stang Vararepresentant
- 58. Anne Kaurin Hall
- 59. Eva Vida Berg
- 60. Jan Edvard Monsrud Vararepresentant
- 61. Arne Sveen
- 62. Forfall representant og vararepresentant
- 63. Kristian Tangen Vararepresentant
- 64. Geir Mosti
- 65. Wenche Skorbakk Vararepresentant
- 66. Anne Bondevik Vararepresentant
- 67. Forfall representant og vararepresentant
- 68. Anne Green Nilsen Ikke til stede
- 69. Arne H. Kristoffersen Vararepresentant

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

- 70. Roald Nyheim Vararepresentant

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

- 71. Arnfinn Bjerkestrand

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

- 72. Johnny Hagen
- 73. Diana Montes
- 74. Morten Brostrøm
- 75. Anne Berit Aker Hansen
- 76. Forfall representant og vararepresentant
- 77. Jon Erik Lyng

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

- 78. Peter A. Moe Ikke til stede

NORSK OLJE- OG PETROKJEMISK FAGFORBUND (NOPEF)

- 79. Øivind Gregersen
- 80. Torbjørn Teigland
- 81. Lill Heidi Bakkerud
- 82. Helge Ellingsen Vararepresentant

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

- 83. Ingeborg Sætre
- 84. Hans Fredrik Danielsen
- 85. Paul Magnus Gamlemshaug
- 86. Arne Andreassen
- 87. Gerd Øiahals

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

- 88. Rigmund Storøy
- 89. Jørn Halsen
- 90. Marlèn Hauge Ikke til stede

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

- 91. Gro Standnes

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

- 92. Tor-Arne Solbakken
- 93. Arne Klausen
- 94. Rolf Andreassen
- 95. John-Arne Birkeland
- 96. Pål Kjærstad Vararepresentant
- 97. Tone Rønoldtangen
- 98. Tone Sønsterud

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

99. Frank Holm
100. Torbjørn Kristoffersen Ikke til stede
101. Torbjørn Reigstad

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND (NTAF)

102. Forfall representant og vararepresentant

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

103. Forfall representant og vararepresentant

ØSTFOLD FYLKE

104. Hilde Torgersen

OSLO FYLKE

105. Sissel Karlsen Vararepresentant

AKERSHUS FYLKE

106. Halvor Kringhaug

HEDMARK FYLKE

107. Gunn R. Fjæstad

OPPLAND FYLKE

108. Gunvor Flaterudhagen Ikke til stede

BUSKERUD FYLKE

109. Per Aakvik

VESTFOLD FYLKE

110. Thor Åge Christiansen

TELEMARK FYLKE

111. Jan Grini

AUST-AGDER FYLKE

112. Hans J. Fjellidal

VEST-AGDER FYLKE

113. Kari Ormestad Vararepresentant

ROGALAND FYLKE

114. Turid Søndervik

HORDALAND FYLKE

115. Haldis Revheim

SOGN OG FJORDANE FYLKE

116. Atle Reidar Sandnes

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

117. Marit Thorsteinsen

SØR-TRØNDELAG FYLKE

118. Siv Svanem Vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

119. Forfall representant og vararepresentant

NORDLAND FYLKE

120. Ulf Iversen

TROMS FYLKE

121. Sylvi Nergård

FINNMARK FYLKE

122. Irene Pettersen

SEKRETARIATET

123.	Gerd-Liv Valla	
124.	Roar Flåthen	
125.	Finn Erik Thoresen	
126.	Bente N. Halvorsen	
127.	Erna C. Dyrge	
128.	Hans O. Felix	Ikke til stede
129.	Kjell Bjørndalen	
130.	Arve Bakke	
131.	Sture Arntzen	
132.	Olav Støylen	
133.	Jan Davidsen	Ikke til stede
134.	Tove Stangnes	
135.	Torbjørn Dahl	
136.	Morten Øye	
137.	Turid Lilleheie	Forfall

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

138.	Per Gunnar Olsen	Forfall
139.	Rita Lekang	
140.	Ellen Stensrud	
141.	Trin Lise Sundnes	
142.	Odd Christian Øverland	Ikke til stede
143.	Leif Sande	
144.	Magnus Midtbø	Ikke til stede
145.	Per Østvold	
146.	Randi Reese	Forfall
147.	Ove Dalsheim	Ikke til stede
148.	Roger Andersen	Forfall
149.	Erik Bratvold	
150.	Eli Ljunggren	Forfall

HK FAGBEVEGELSE

151.	Øyvind Rongevær	
------	-----------------	--

ARBEIDERNE OPPLYSNINGSFORBUND I NORGE (AOF)

152.	Anders Kristoffersen	Forfall
------	----------------------	---------

REVISJONSUTVALGET

153.	Brit Renngård	Forfall
154.	Tom Røisi	Forfall
155.	Steinar Karlsen	
156.	Margot Kvalvik Fon	

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

157.	Utgår	
158.	Jens Stoltenberg	Ikke til stede
159.	Hill-Marta Solberg	Ikke til stede
160.	Martin Kolberg	Ikke til stede
161.	Finn Jota	

LO-SKOLEN, SØRMARKA

162.	Einar S. Birkeland	
------	--------------------	--

GJESTER

163.	Tor Aspengren	Forfall
164.	Einar Strand	
165.	Liv Buck	Forfall
166.	Ole Knapp	Forfall
167.	Esther Kostøl	Forfall
168.	Svein-Erik Oxholm	
169.	Leif Haraldseth	Forfall
170.	Yngve Hågensen	
171.	Jan Kr. Balstad	Ikke til stede
172.	Evy Buverud Pedersen	

LOs DISTRIKTSKONTORER

173.	Rolf-Thore Hildebrandt	
174.	Kari Hauge	
175.	Olav Lund	
176.	Åge V. Nordby/Iver Erling Støen	
177.	Aud Watnebryn	Ikke til stede
178.	Svein Fjæstad	Ikke til stede
179.	Knut Liljeberg	
180.	Agnes Norgaard	
181.	Elisabeth Haaversen	
182.	Svein Fjellheim	
183.	Vigdis Ravnøy	
184.	John Bjarne Hjelmeland	
185.	Mellvin Steinsvoll	
186.	Kjell Flønes	
187.	Liv Thun	
188.	Øivind Silåmo	
189.	Jan H. Elvheim	
190.	Bjørn Johansen	

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

191.	Kåre Karlsen	
------	--------------	--

LO-KONTORET I BRUSSEL

192. Knut Arne Sanden

LO-AKTUELT

193. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

194. Utgård

195. Utgård

196. Odd Strand

ERNST & YOUNG

197. Kjetil Andersen

198. Helge Bettmo

Ikke til stede

